॥श्रीसूर्य-नमस्कारः॥ ॥पूर्वाङ्गविघ्नेश्वरपूजा॥

(आचम्य)

शुक्लाम्बरधरं विष्णुं शशिवर्णं चतुर्भुजम्। प्रसन्नवदनं ध्यायेत् सर्वविघ्नोपशान्तये॥

प्राणान् आयम्य। ॐ भूः + भूर्भुवः सुवरोम्।

(अप उपस्पृश्य, पुष्पाक्षतान् गृहीत्वा)

ममोपात्तसमस्त दुरितक्षयद्वारा

श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं करिष्यमाणस्य कर्मणः

निर्विघ्नेन परिसमाप्त्यर्थम् आदौ विघ्नेश्वरपूजां करिष्ये।

ॐ गुणानां त्वा गुणपंति हवामहे कृविं केवीनामुंपुमश्रंवस्तमम्। ज्येष्ठराजुं ब्रह्मणां ब्रह्मणस्पत् आ नंः शृण्वन्नूतिभिः सीद् सादेनम्॥

अस्मिन् हरिद्राबिम्बे महागणपतिं ध्यायामि, आवाहयामि।

ॐ महागणपतये नमः आसनं समर्पयामि।

पादयोः पाद्यं समर्पयामि। हस्तयोरर्घ्यं समर्पयामि।

आचमनीयं समर्पयामि।

ॐ भूर्भुवस्सुवः। शुद्धोदकस्नानं समर्पयामि।

स्नानानन्तरमाचमनीयं समर्पयामि।

वस्त्रार्थमक्षतान् समर्पयामि।

यज्ञोपवीताभरणार्थे अक्षतान् समर्पयामि।

दिव्यपरिमलगन्धान् धारयामि।

गन्धस्योपरि हरिद्राकुङ्कुमं समर्पयामि। अक्षतान् समर्पयामि।

पुष्पमालिकां समर्पयामि। पुष्पैः पूजयामि।

- १. ॐ सुमुखाय नमः
- २. ॐ एकदन्ताय नमः
- 3. ॐ कपिलाय नमः
- ४. ॐ गजकर्णकाय नमः
- ५. ॐ लम्बोदराय नमः
- ६. ॐ विकटाय नमः
- ७. ॐ विघ्नराजाय नमः
- ८. ॐ विनायकाय नमः
- ९. ॐ धूमकेतवे नमः

नानाविधपरिमलपत्रपुष्पाणि समर्पयामि॥ धूपमाघ्रापयामि।

अलङ्कारदीपं सन्दर्शयामि।

नैवेद्यम्।

ताम्बुलं समर्पयामि।

कर्प्रनीराजनं समर्पयामि।

कर्पूरनीराजनानन्तरमाचमनीयं समर्पयामि।

वक्रतुण्डमहाकाय कोटिसूर्यसमप्रभ।

अविघ्नं कुरु मे देव सर्वकार्येषु सर्वदा॥

प्रार्थनाः समर्पयामि।

अनन्तकोटिप्रदक्षिणनमस्कारान् समर्पयामि। छत्त्रचामरादिसमस्तोपचारान् समर्पयामि।

॥ अर्चना ॥

- १०. ॐ गणाध्यक्षाय नमः
- ११. ॐ फालचन्द्राय नमः
- १२. ॐ गजाननाय नमः
- १३. ॐ वक्रतुण्डाय नमः
- १४. ॐ शूर्पकर्णाय नमः
- १५. ॐ हेरम्बाय नमः
- १६. ॐ स्कन्दपूर्वजाय नमः
- १७. ॐ सिद्धिविनायकाय नमः
- १८. ॐ विघ्नेश्वराय नमः

॥ प्रधान-पूजा - श्री-सूर्यनारायण-पूजा॥

शुक्लाम्बरधरं विष्णुं शशिवर्णं चतुर्भुजम्। प्रसन्नवदनं ध्यायेत् सर्वविघ्नोपशान्तये॥

प्राणान् आयम्य। ॐ भूः + भूर्भुवः सुवरोम्।

॥ सङ्कल्पः ॥

ममोपात्तसमस्तदुरितक्षयद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं शुभे शोभने मुहूर्ते अद्यब्रह्मणः द्वितीयपरार्द्धे श्वेतवराहकल्पे वैवस्वतमन्वन्तरे अष्टाविंशतितमे कलियुगे प्रथमे पादे जम्बूद्वीपे भारतवर्षे भरतखण्डे मेरोः दिक्षणेपार्श्वे शकाब्दे अस्मिन् वर्तमाने व्यावहारिके प्रभवादि षष्टिसंवत्सराणां मध्ये () नाम संवत्सरे उत्तरायणे / दिक्षणायने ()-ऋतौ () मासे शुक्लपक्षे () शुभितथौ (इन्दु/भौम/बुध/गुरु/भृगु/स्थिर/भानु) वासरयुक्तायाम् () नक्षत्रयुक्तायां ()-योग ()-करण-युक्तायां च एवं गुण-विशेषण-विशिष्टायाम् अस्याम् () शुभितिथौ अस्माकं सहकुटुम्बानां क्षेमस्थैर्य-धैर्य-वीर्य-विजय आयुरारोग्य ऐश्वर्याभिवृद्ध्यर्थम् धर्मार्थकाममोक्षचतुर्विधफलपुरुषार्थसिद्ध्यर्थं पुत्रपौत्राभिवृद्ध्यर्थम् इष्टकाम्यार्थसिद्ध्यर्थम् मम इहजन्मि पूर्वजन्मिन जन्मान्तरे च सम्पादितानां ज्ञानाज्ञानकृतमहापातकचतुष्टय व्यतिरिक्तानां रहस्यकृतानां प्रकाशकृतानां सर्वेषां पापानां सद्य अपनोदनद्वारा सकल पापक्षयार्थं श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायणप्रीत्यर्थं श्री-सूर्यनारायण-पूज-पुरस्सरं तृचकल्पेन अरुणप्रश्नेन च श्री-सूर्यनमस्कारान् करिष्ये। तदङ्गं कलशपूजां च करिष्ये।

श्रीविघ्नेश्वराय नमः यथास्थानं प्रतिष्ठापयामि। (गणपति प्रसादं शिरसा गृहीत्वा)

॥ आसन-पूजा॥

पृथिव्या मेरुपृष्ठ ऋषिः। सुतलं छन्दः। कूर्मो देवता॥ पृथ्वि त्वया धृता लोका देवि त्वं विष्णुना धृता। त्वं च धारय मां देवि पवित्रं चाऽऽसनं कुरु॥

॥ घण्टापूजा ॥

आगमार्थं तु देवानां गमनार्थं तु रक्षसाम्। घण्टारवं करोम्यादौ देवताऽऽह्वानकारणम्॥

॥ कलशपूजा ॥

ॐ कलशाय नमः दिव्यगन्धान् धारयामि।

ॐ गङ्गायै नमः। ॐ यमुनायै नमः। ॐ गोदावर्यै नमः। ॐ सरस्वत्यै नमः। ॐ नर्मदायै नमः। ॐ सिन्धवे

नमः। ॐ कावेर्यै नमः।

ॐ सप्तकोटिमहातीर्थान्यावाहयामि।

(अथ कलशं स्पृष्ट्वा जपं कुर्यात्)

आपो वा इदः सर्वं विश्वां भूतान्यापंः प्राणा वा आपंः प्रशव आपोऽन्नुमापोऽमृंतुमापंः सम्राडापों विराडापंः स्वराडापुश्छन्दाुं स्यापो ज्योतीं रूप्यापो यजू रूप्यापंः सत्यमापः सर्वां देवता आपो भूर्भुवः सुवराप् ओम्॥

> कलशस्य मुखे विष्णुः कण्ठे रुद्रः समाश्रितः। मूले तत्र स्थितो ब्रह्मा मध्ये मातृगणाः स्मृताः॥ कुक्षौ तु सागराः सर्वे सप्तद्वीपा वसुन्धरा। ऋग्वेदोऽथ यजुर्वेदः सामवेदोऽप्यथर्वणः। अङ्गैश्च सहिताः सर्वे कलशाम्बुसमाश्रिताः॥ गङ्गे च यमुने चैव गोदाविर सरस्वित। नर्मदे सिन्धुकावेरि जलेऽस्मिन् सन्निधिं कुरु॥ सर्वे समुद्राः सरितः तीर्थानि च ह्रदा नदाः। आयान्तु देवपूजार्थं दुरितक्षयकारकाः॥ ॐ भूर्भुवः सुवो भूर्भुवः सुवो भूर्भुवः सुवंः।

(इति कलशजलेन सर्वोपकरणानि आत्मानं च प्रोक्ष्य।)

॥ आत्मपूजा ॥

ॐ आत्मने नमः, दिव्यगन्धान् धारयामि।

१. ॐ आत्मने नमः ४. ॐ जीवात्मने नमः

२. ॐ अन्तरात्मने नमः ५. ॐ परमात्मने नमः

३. ॐ योगात्मने नमः ६. ॐ ज्ञानात्मने नमः

समस्तोपचारान् समर्पयामि।

देहो देवालयः प्रोक्तो जीवो देवः सनातनः। त्यजेदज्ञाननिर्माल्यं सोऽहं भावेन पूजयेत्॥

॥ पीठपूजा ॥

१. ॐ आधारशक्त्यै नमः ८. ॐ रत्नवेदिकायै नमः

२. ॐ मूलप्रकृत्यै नमः ९. ॐ स्वर्णस्तम्भाय नमः

३. ॐ आदिकूर्माय नमः १०. ॐ श्वेतच्छत्त्राय नमः

४. ॐ आदिवराहाय नमः ११. ॐ कल्पकवृक्षाय नमः

५. ॐ अनन्ताय नमः १२. ॐ क्षीरसमुद्राय नमः

६. ॐ पृथिव्यै नमः १३. ॐ सितचामराभ्यां नमः

७. ॐ रत्नमण्डपाय नमः १४. ॐ योगपीठासनाय नमः

॥ गुरु ध्यानम्॥

गुरुर्ब्रह्मा गुरुर्विष्णुर्गुरुर्देवो महेश्वरः। गुरुः साक्षात् परं ब्रह्म तस्मै श्री गुरवे नमः॥

॥ कुम्भे वरुण-सूर्य-नारायण-पूजा॥

ॐ। इमं में वरुण श्रुधी हवंमुद्या चं मृडय। त्वामंवस्युराचंके॥ तत्त्वां यामि ब्रह्मंणा वन्दंमानुस्तदाशांस्ते यजंमानो हुविभिः। अहेंडमानो वरुणेह बोध्युरुंशःस मा न आयुः प्रमोषीः॥

अस्मिन् कुम्भे सकल-तीर्थाधिपतिं वरुणं ध्यायामि। वरुणमावाहयामि।

वरुणाय नमः। आसनं समर्पयामि।

पाद्यं, अर्घ्यं, आचमनीयं, स्नानं, स्नानानन्तरमाचमनीयं, वस्त्रं, उपवीतं, गन्धं, गन्धोपरि अक्षतान्, पुष्पाणि समर्पयामि।

वरुणाय नमः। प्रचेतसे नमः। सुरूपिणे नमः। अपां पतये नमः। मकरवाहनाय नमः। जलाधिपतये नमः। पाशहस्ताय नमः। वरुणाय नमः। नानाविधपत्रपुष्पाणि समर्पयामि॥

वरुणाय नमः समस्तोपचारान् समर्पयामि।

ॐ। आ सत्येन रजंसा वर्तमानो निवेशयंन्नुमृतं मर्त्यं च। हिरुण्ययेंन सिवता रथेनाऽदेवो यांति भुवंना विपश्यन्।

> सूर्यं सुन्दरलोकनाथममृतं वेदान्तसारं शिवम् ज्ञानं ब्रह्ममयं सुरेशममलं लोकैकचित्तं प्रभुम्। इन्द्रादित्यनराधिपं सुरगुरुं त्रैलोक्यचूडामणिं विष्णुब्रह्मशिवस्वरूपहृदयं वन्दे सदा भास्करम्॥

अस्मिन् कुम्भे श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायणं ध्यायामि। श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायणम् आवाहयामि।

आसनं समर्पयामि। पाद्यं समर्पयामि। अर्घ्यं समर्पयामि। आचमनीयं समर्पयामि। मधुपर्कं समर्पयामि। शुद्धोदकस्नानं समर्पयामि। स्नानानन्तरं आचमनीयं समर्पयामि। वस्त्रं समर्पयामि। उपवीतं समर्पयामि। आभरणम् समर्पयामि। गन्धान् धारयामि। गन्धस्योपिर हिरद्राकुङ्कुमं समर्पयमि। अक्षतान् समर्पयामि। पुष्पाणि समर्पयामि।

॥ अर्चना ॥

20

30

	()					
सूय	ष्ठ	ात्तरश	ातन	ाम	Iđ	C
٠.						

- १. ॐ मित्राय नमः
- २. ॐ रवये नमः
- ३. ॐ सूर्याय नमः
- ४. ॐ भानवे नमः
- ५. ॐ खगाय नमः
- ६. ॐ पूष्णे नमः

इन्द्राय नमः भानवे नमः

- ७. ॐ हिरण्यगर्भाय नमः
- ८. ॐ मरीचये नमः
- ९. ॐ आदित्याय नमः
- १०. ॐ सवित्रे नमः
- ११. ॐ अर्काय नमः
- १२. ॐ भास्कराय नमः

॥ सूर्याष्टोत्तरशतनामाविलः॥

अरुणाय नमः शरण्याय नमः करुणारससिन्धवे नमः असमानबलाय नमः आर्तरक्षकाय नमः आदित्याय नमः अखिलागमवेदिने नमः अच्युताय नमः अखिलज्ञाय नमः अनित्ताय नमः इनाय नमः इज्याय नमः इन्दिरामन्दिराप्ताय नमः वन्दनीयाय नमः

ईशाय नमः

सुप्रसन्नाय नमः

सुशीलाय नमः

सुवर्चसे नमः

वसुप्रदाय नमः

वसवे नमः

वासुदेवाय नमः

उज्ज्वल नमः

उग्ररूपाय नमः

ऊर्ध्वगाय नमः

विवस्वते नमः

उद्यत्किरणजालाय नमः

हृषीकेशाय नमः

ऊर्जस्वलाय नमः

सूर्याष्टात्तरशतनामावालः			8
वीराय नमः		सृष्टिस्थित्यन्तकारिणे नमः	
निर्जराय नमः		गुणात्मने नमः	
जयाय नमः		घृणिभृते नमः	६०
ऊरुद्वयाभावरूपयुक्तसारथये नमः		बृहते नमः	
ऋषिवन्द्याय नमः		ब्रह्मणे नमः	
रुग्घन्त्रे नमः		ऐश्वर्यदाय नमः	
ऋक्षचक्रचराय नमः		शर्वाय नमः	
ऋजुस्वभावचित्ताय नमः	80	हरिदश्वाय नमः	
नित्यस्तुत्याय नमः		शौरये नमः	
ऋकारमातृकावर्णरूपाय नमः		दशदिक्सम्प्रकाशाय नमः	
उज्ज्वलतेजसे नमः		भक्तवश्याय नमः	
ऋक्षाधिनाथमित्राय नमः		ओजस्कराय नमः	
पुष्कराक्षाय नमः		जयिने नमः	90
लुप्तदन्ताय नमः		जगदानन्दहेतवे नमः	
शान्ताय नमः		जन्ममृत्युजराव्याधिवर्जिताय नमः	
कान्तिदाय नमः		उच्चस्थान समारूढरथस्थाय नमः	
घनाय नमः		असुरारये नमः	
कनत्कनकभूषाय नमः	५૦	कमनीयकराय नमः	
खद्योताय नमः		अब्जवल्लभाय नमः	
लूनिताखिलदैत्याय नमः		अन्तर्बहिः प्रकाशाय नमः	
सत्यानन्दस्वरूपिणे नमः		अचिन्त्याय नमः	
अपवर्गप्रदाय नमः		आत्मरूपिणे नमः	
आर्तशरण्याय नमः		अच्युताय नमः	८०
एकाकिने नमः		अमरेशाय नमः	
भगवते नमः		परस्मै ज्योतिषे नमः	

१०८

कवये नमः

अहस्कराय नमः		नारायणाय नमः		
रवये नमः		परेशाय नमः		
रवये नमः		तेजोरूपाय नमः		
परमात्मने नमः		हिरण्यगर्भाय नमः		
तरुणाय नमः		सम्पत्कराय नमः	१००	
वरेण्याय नमः		ऐं इष्टार्थदाय नमः		
ग्रहाणां पतये नमः		अं सुप्रसन्नाय नमः		
भास्कराय नमः	९०	श्रीमते नमः		
आदिमध्यान्तरहिताय नमः		श्रेयसे नमः		
सौख्यप्रदाय नमः		सौख्यदायिने नमः		
सकलजगतां पतये नमः		दीप्तमूर्तये नमः		
सूर्याय नमः		निखिलागमवेद्याय नमः		

॥इति श्री सूर्याष्टोत्तरशतनामावलिः सम्पूर्णा॥

श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः नानाविधपरिमलपत्रपुष्पाणि समर्पयामि।

नित्यानन्दाय नमः

॥ उत्तराङ्गपूजा ॥

धूपमाघ्रापयामि। अलङ्कारदीपं सन्दर्शयामि। श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः नैवेद्यं निवेदयामि। निवेदनान्तरम् आचमनीयं समर्पयामि। श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः कर्पूरताम्बूलं समर्पयामि।

भास्करायं विदाहें महद्युतिकरायं धीमहि। तन्नों आदित्यः प्रचोदयाँत्।

श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः समस्त अपराध क्षमापनार्थं कर्पूरनीराजनं दर्शयामि। कर्पूरनीरजनानन्तरम् आचमनीयं समर्पयामि। रक्षां धारयामि। श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः वेदोक्तमन्त्रपुष्पाञ्जलिं समर्पयामि। स्वर्णपुष्पं समर्पयामि।

श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः प्रदक्षिणनमस्काराः समर्पयामि।

॥ न्यासः ॥

ओं अस्य श्रीसूर्यनमस्कार-महामन्त्रस्य, कण्वपुत्रः प्रस्कन्न ऋषिः, अनुष्टुप् छन्दः, श्रीसूर्यनारायणो देवता। हां बीजम्, हीं शक्तिः, हूं कीलकम्। श्रीसूर्यनारायण-प्रसाद-सिद्ध्यर्थे नमस्कारे विनियोगः।

ह्रां अङ्गुष्ठाभ्यां नमः।

ह्रीं तर्जनीभ्यां नमः।

ह्रं मध्यमाभ्यां नमः।

हैं अनामिकाभ्यां नमः।

ह्रौं कनिष्ठिकाभ्यां नमः।

ह्रः करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः।

ह्रां हृदयाय नमः।

ह्रीं शिरसे स्वाहा।

ह्रं शिखायै वषट्।

हैं कवचाय हुम्।

ह्रौं नेत्रत्रयाय वौषट्।

ह्रः अस्त्राय फट्।

भूर्भुवस्सुवरोमिति दिग्बन्धः॥

॥ध्यानम्॥

उदयगिरिमुपेतं भास्करं पद्महस्तं सकलभुवननेत्रं नूतनरत्नोपधेयम्। तिमिरकरिमृगेन्द्रं बोधकं पद्मिनीनां सुरगुरुमभिवन्दे सुन्दरं विश्वरूपम्॥

लं-पृथिव्यात्मने गन्धं समर्पयामि। हं- आकाशात्मने पृष्पाणि समर्पयामि। यं-वाय्वात्मने धूपमाघ्रापयामि। रं-वह्न्यात्मने दीपं दर्शयामि। वं-अमृतात्मने अमृतोपहारं निवेदयामि। सं-सर्वात्मने सर्वोपचारान् समर्पयामि॥

॥ नमस्काराः॥

ॐ गुणानां त्वा गुणपंतिः हवामहे कृविं कंवीनामुंपुमश्रंवस्तमम्। ज्येष्ठराजं ब्रह्मंणां ब्रह्मणस्पत् आ नंः शृण्वन्नूतिभिः सीद् सादंनम्॥ ॐ महागणपतये नमः॥

> उमाकोमल-हस्ताब्ज-सम्भावित-ललाटकम्। हिरण्यकुण्डलं वन्दे कुमारं पुष्करस्रजम्॥

ॐ श्री-वल्ली-देवसेना-समेत-सुब्रह्मण्यस्वामिने नमः॥

गुरुर्ब्रह्मा गुरुर्विष्णुर्गुरुर्देवो महेश्वरः। गुरुः साक्षात्परं ब्रह्म तस्मै श्री-गुरवे नमः॥ गुरवे सर्वलोकानां भिषजे भवरोगिणाम्। निधये सर्वविद्यानां दक्षिणामूर्तये नमः॥ विनतातनयो देवः कर्मसाक्षी सुरेश्वरः। सप्ताश्वः सप्तरज्जुश्च अरुणो मे प्रसीदतु॥ रज्जुवेत्रकशापाणिं प्रसन्नं कश्यपात्मजम्। सर्वाभरणदीप्ताङ्गमरुणं प्रणमाम्यहम्॥

ॐ कर्मसाक्षिणे अरुणाय नमः॥

अग्निमीँळे पुरोहिंतं यज्ञस्यं देवमृत्विजम्ँ। होताँरं रत्न-धातंमम्॥ ऋग्वेदात्मने सूर्यनारायण-स्वामिने नमः॥ इषेत्वोर्जे त्वां वायवंः स्थो पायवंः स्थ देवो वंः सविता प्रापियतु श्रेष्ठंतमाय कर्मणे॥ यजुर्वेदात्मने सूर्यनारायण-स्वामिने नमः॥

अग्न आयांहि वीतयें गृणानो ह्व्यदांतये। नि होतां सिथ्सि बिहिषिं॥ सामवेदात्मने सूर्यनारायण-स्वामिने नमः॥ शन्नों देवीरिभिष्टंय आपों भवन्तु पीतयें। शं योरिभिस्वंवन्तु नः॥ अथर्ववेदात्मने सूर्यनारायण-स्वामिने नमः॥ (तैत्तिरीयारण्यके प्रश्नः – १० (महानारयणोपनिषत्))

घृणिः सूर्यं आदित्यो न प्रभां वात्यक्षंरम्। मधुं क्षरन्ति तद्रंसम्। सत्यं वै तद्रसमापो ज्योतीरसोऽमृतं ब्रह्म भूर्भुवः सुवरोम्॥ श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः॥

(तैत्तिरीयसंहितायां काण्डः १/प्रश्नः – ४)

तुरणिर्विश्वदंर्शतो ज्योतिष्कृदंसि सूर्य। विश्वमा भांसि रोचनम्॥ उपयामगृंहीतोऽसि सूर्याय त्वा भ्राजंस्वत एष ते योनिः सूर्याय त्वा भ्राजंस्वते॥३२॥ श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः॥

- ॐ ह्राम्। उद्यन्नुद्य मित्रमहः। मित्राय नमः॥
- ॐ ह्रीम्। आरोहुन्नुत्तंरां दिवम्ं। रवये नमः॥
- ॐ हूम्। हृद्रोगं ममं सूर्य। सूर्याय नमः॥
- ॐ ह्रैम्। हरि॒माणं च नाशय। भानवे नमः॥
- ॐ ह्रौम्। शुकेंषु मे हिर्माणम्। खगाय नमः॥
- ॐ हः। रोप्पणाकांसु दध्मसि॥ पूष्णे नमः॥

- ॐ ह्राम्। अथों हारिद्रवेषुं मे। हिरण्यगर्भाय नमः॥
- ॐ ह्रीम्। हरिमाणुं नि दंध्मसि। मरीचये नमः॥
- ॐ हूम्। उदंगाद्यमांदित्यः। आदित्याय नमः॥
- ॐ ह्रैम्। विश्वेंनु सहंसा सुह। सवित्रे नमः॥
- ॐ ह्रौम्। द्विषन्तुं ममं रुन्धयन्। अर्काय नमः॥
- ॐ हः। मो अहं द्विंषतो रंधम्। भास्कराय नमः॥
- ॐ ह्रां ह्रीम्। उद्यन्नुद्य मित्रमहः। आरोहुन्नुत्तंरां दिवम्। मित्र-रविभ्यां नमः॥
- ॐ हूं ह्रैम्। हृद्रोगं ममं सूर्य। हृरिमाणं च नाशय। सूर्य-भानुभ्यां नमः॥
- ॐ ह्रौं ह्रः। शुकेंषु मे हिर्माणम्ं। रोपुणाकांसु दध्मसि॥ खग-पूषभ्यां नमः॥
- ॐ ह्रां ह्रीम्। अथों हारिद्ववेषुं मे। हृरिमाणुं नि दंध्मसि। हिरण्यगर्भ-मरीचिभ्यां नमः॥
- ॐ हूं ह्रैम्। उदंगादयमांदित्यः। विश्वेंनु सहंसा सुह। आदित्य-सवितृभ्यां नमः॥
- ॐ ह्रौं हः। द्विषन्तुं ममं रन्धयन्ं। मो अहं द्विष्तुतो रंधम्। अर्क-भास्कराभ्यां नमः॥
- ॐ ह्रां हीं हूं हैम्। उद्यन्नुद्य मित्रमहः। आरोहुन्नुत्तंरां दिवम्ं। हृद्रोगं ममं सूर्य। हृरिमाणं च नाशय। मित्र-रवि-सूर्य-भानुभ्यो नमः॥
- ॐ ह्रौं ह्नः ह्नां ह्नीम्। शुकेषु मे हरिमाणम्ं। रोपणाकांसु दध्मसि॥ अथों हारिद्रवेषुं मे। हरिमाणुं नि दंध्मसि। खग-पूष-हिरण्यगर्भ-मरीचिभ्यो नमः॥
- ॐ हूं हैं हौं हः। उदंगाद्यमांदित्यः। विश्वेंन सहंसा सह। द्विषन्तं ममं रुन्धयन्। मो अहं द्विष्वतो रंधम्। आदित्य-सवित्रर्क-भास्करेभ्यो नमः॥
- ॐ ह्रां हीं हूं हैं हौं हूः। उद्यन्नुद्य मित्रमहः। आरोहुन्नुत्तंरां दिवम्ँ। हृद्गोगं ममं सूर्य। हृिरमाणं च नाशय। शुकेंषु मे हिर्माणम्ँ। रोपणाकांसु दध्मसि॥ मित्र-रवि-सूर्य-भानु-खग-पूषभ्यो नमः॥
- ॐ ह्रां हीं हूं हैं हौं ह्रः। अथों हारिद्रवेषुं मे। हिरिमाणुं नि दंध्मिस। उदंगाद्यमांदित्यः। विश्वेंन सहंसा सह। द्विषन्तुं ममं रुन्धयन्ं। मो अहं द्विंषुतो रंधम्। हिरण्यगर्भ-मरीच्यादित्य-सवित्रर्क-भास्करेभ्यो नमः॥

(तैत्तिरीयब्राह्मणे अष्टकं – ३/प्रश्नः – ७/अनुवाकः – ६/ पञ्चादयः ७६-७७)

ॐ ह्रां हीं हूं हैं हौं हः। ॐ ह्रां हीं हूं हैं हौं हः। उद्यन्नद्य मित्रमहः। आरोह्न्नुत्तरां दिवम्ं। हृद्रोगं ममं सूर्य। हृिर्माणं च नाशय। शुकेंषु मे हिर्माणम्ं। रोपणाकांसु दध्मसि॥ अथीं हारिद्रवेषुं मे। हिर्माणं नि दंध्मसि। उदंगाद्यमांदित्यः। विश्वेन सहंसा सह। द्विषन्तं ममं रन्धयन्। मो अहं द्विषतो रंधम्। मित्र-रवि-सूर्य-भानु-खग-पूष-हिरण्यगर्भ-मरीच्यादित्य-सवित्रर्क-भास्करेभ्यो नमः॥

॥ आदित्यमण्डले परब्रह्मोपासनम्॥

(तैत्तिरीयारण्यके प्रश्नः – १० (महानारयणोपनिषत्))

आदित्यो वा एष एतन्मण्डलं तपंति तत्र ता ऋचस्तद्वा मंण्डल् स ऋचां लोकोऽथ य एष एतस्मिन्मण्डलेऽर्चिर्दीप्यते तानि सामानि स साम्नां मण्डल् स साम्नां लोकोऽथ य एष एतस्मिन्मण्डलेऽर्चिषि पुरुष्यस्तानि यजूरंषि स यजुंषा मण्डल् स यजुंषां लोकः सैषा त्रय्येवं विद्या तंपति य एषौंऽन्तरांदित्ये हिंर्ण्मयः पुरुषः॥३१॥ श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः॥

॥ आदित्यपुरुषस्य सर्वात्मकत्वप्रदर्शनम्॥

(तैत्तिरीयारण्यके प्रश्नः – १० (महानारयणोपनिषत्))

आदित्यो वै तेज ओजो बलं यश्श्वक्षुः श्रोत्रंमात्मा मनीं मुन्युर्मनुंर्मृत्युः सत्यो मित्रो वायुरांकाशः प्राणो लींकपालः कः किं कं तथ्सत्यमन्नंमुमृतीं जीवो विश्वः कत्मः स्वयम्भु ब्रह्मैतदमृत एष पुरुष पुत्रानामधिपतिर्ब्रह्मणः सायुंज्यः सलोकतांमाप्नोत्येतासांमेव देवतांनाः सायुंज्यः सार्षिताः समानलोकतांमाप्नोति य एवं वेदैंत्युपनिषत्॥३२॥ श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः॥

॥ अरुणप्रश्नः ॥

ॐ भुद्रं कर्णेभिः शृणुयामं देवाः। भुद्रं पंश्येमाक्षभिर्यजंत्राः। स्थिरैरङ्गैंस्तुष्टुवा॰संस्तुनूभिः। व्यशेंम देविहंतं यदायुंः। स्वस्ति न इन्द्रों वृद्धश्रंवाः। स्वस्ति नंः पूषा विश्ववेदाः। स्वस्ति नस्ताक्ष्यों अरिष्टनेमिः। स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥ भुद्रं कर्णेभिः शृणुयामं देवाः। भुद्रं पंश्येमाक्षभिर्यजंत्राः। स्थिरैरङ्गैंस्तुष्टुवा॰संस्तुनूभिः। व्यशेम देविहेतं यदायुंः। स्वस्ति न इन्द्रों वृद्धश्रंवाः। स्वस्ति नंः पूषा विश्ववेंदाः। स्वस्ति नस्ताक्ष्यों अरिष्टनेमिः। स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु। आपंमापामुपः सर्वाः। अस्मादुस्मादितोऽमुतंः॥१॥

अग्निर्वायुश्च सूर्यश्च। सह संञ्चस्क्राद्धिया। वाय्वश्वां रश्मिपतंयः। मरींच्यात्मानों अद्रुंहः। देवीर्भुंवनसूर्वरीः। पुत्रवत्वायं मे सुत। महानाम्नीर्मंहामानाः। महसो मंहसः स्वंः। देवीः पंर्जन्यसूर्वरीः। पुत्रवत्वायं मे सुत॥२॥

अपाश्न्युंष्णिम्पा रक्षः। अपाश्न्युंष्णिम्पा रघम्ँ। अपाँघ्रामपं चावर्तिम्ँ। अपंदेवीरितो हिंत। वज्रं देवीरजीताङ्श्च। भुवंनं देवसूवंरीः। आदित्यानदिंतिं देवीम्। योनिनोध्र्वमुदीषंत। शिवा नः शन्तंमा भवन्तु। दिव्या आप् ओषंधयः। सुमृडीका सरंस्वति। मा ते व्योम सन्दृशिं॥३॥

श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः।

ॐ नमो नारायणाय॥

-[8]

स्मृतिः प्रत्यक्षंमैतिह्यम्। अनुंमानश्चतुष्ट्यम्। एतैरादिंत्यमण्डलम्। सर्वैरेव विधांस्यते। सूर्यो मरींचिमादंत्ते। सर्वस्माद्भवंनाद्धि। तस्याः पाकविंशेषेण। स्मृतं कांलविशेषंणम्। नदीव प्रभंवात्काचित्। अक्षय्यांथ्स्यन्द्ते यंथा॥४॥

तां नद्योऽभि संमायुन्ति। स्प्रोरुः सतीं न निवंतिते। एवं नानासंमुत्थानाः। काुलाः संवथ्सरङ् श्रिताः। अणुशश्च मंहश्रश्च। सर्वे समवयन्त्रितम्। सतैः सर्वेः संमाविष्टः। ऊरुः संन्न निवर्तते। अधिसंवथ्सरं विद्यात्। तदेवं लक्षुणे॥५॥

अणुभिश्च मंहद्भिश्च। समारूढः प्रदृश्यंते। संवथ्सरः प्रंत्यक्षेण। नाधिसंत्वः प्रदृश्यंते। पुटरों विक्लिधः पिङ्गः। पुतद्वंरुणलक्षंणम्। यत्रैतंदुपदृश्यंते। सहस्रं तत्रु नीयंते। एकः हि शिरो नांना मुखे। कृथ्स्नं तंदृतुलक्षंणम्॥६॥

उभयतः सप्तैन्द्रियाणि। जिल्पतं त्वेव दिह्यंते। शुक्लकृष्णे संवंथ्सर्स्य। दक्षिणवामंयोः पार्श्वयोः। तस्यैषा भवंति। शुक्रं तें अन्यद्यंजतं तें अन्यत्। विषुंरूपे अहंनी द्यौरिवासि। विश्वा हि माया अवंसि स्वधावः। भुद्रा तें पूषन्निह रातिरस्त्विति। नात्र भुवंनम्। न पूषा। न पुशवंः। नाऽऽदित्यः संवथ्सर एव प्रत्यक्षेण प्रियतंमं विद्यात्। एतद्वै संवथ्सरस्य प्रियतंमः रूपम्। योऽस्य महानर्थ उत्पथ्स्यमांनो भुवति। इदं पुण्यं कुंरुष्वेति। तमाहरंणं दुद्यात्॥७॥

श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः।

ॐ नमो नारायणाय॥

साक्ञञ्जानार्ः सप्तथंमाहुरेक्जम्। षडुंद्यमा ऋषंयो देवजा इतिं। तेषांमिष्टानि विहिंतानि धामशः। स्थात्रे रेंजन्ते विकृंतानि रूपशः। को नुं मर्या अमिथितः। सखा सखांयमब्रवीत्। जहांको अस्मदींषते। यस्तित्याजं सिखुविद्द सखांयम्। न तस्यं वाच्यपिं भागो अस्ति। यदीर्ः शृणोत्यलकरं शृणोति॥८॥

न हि प्रवेदं सुकृतस्य पन्थामिति। ऋतुर्ऋतुना नुद्यमांनः। विनंनादाभिधांवः। षष्टिश्च त्रिःशंका वलाः। शुक्लकृष्णौ च षाष्टिंकौ। सारागवस्त्रैर्जरदंक्षः। वसन्तो वसुंभिः सह। संवथ्सरस्यं सवितुः। प्रैषकृतप्रंथमः स्मृतः। अमूनादयंतेत्यन्यान्॥९॥

अमूङ्श्चं परिरक्षंतः। एता वाचः प्रंयुज्यन्ते। यत्रैतंदुपदृश्यंते। एतदेव विजानीयात्। प्रमाणं कालपर्यये। विशेषणं तुं वक्ष्यामः। ऋतूनां तन्निबोधंत। शुक्लवासां रुद्रगणः। ग्रीष्मेणांऽऽवर्तते संह। निजहंन् पृथिंवीः सुर्वाम्॥१०॥

ज्योतिषाँऽप्रतिख्येनं सः। विश्वरूपाणि वासाः हि। आदित्यानां निबोधंत। संवथ्सरीणं कर्मफलम्। वर्षाभिर्ददताः सह। अदुःखां दुःखचंक्षुरिव। तद्मांऽऽपीत इव दृश्यंते। शीतेनांव्यथंयन्निव। रुरुदंक्ष इव दृश्यंते। ह्वादयतें ज्वलंतश्चैव। शाम्यतंश्वास्य चक्षुंषी। या वै प्रजा भ्रंड्श्यन्ते। संवथ्सरात्ता भ्रंड्श्यन्ते। याः प्रतितिष्ठन्ति। संवथ्सरे ताः प्रतितिष्ठन्ति। वर्षणभ्यं इत्यर्थः॥११॥

श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः।

ॐ नमो नारायणाय॥

ΓaΊ

अक्षिंदुःखोत्थितस्यैव। विप्रसंन्ने कुनीनिंके। आङ्क्ते चाद्गंणं नास्ति। ऋभूणां तिन्निबोधंत। कुनुकाभानि वासाः सि। अहतांनि निबोधंत। अन्नमश्नीतं मृज्मीत। अहं वों जीवनप्रंदः। एता वाचः प्रंयुज्यन्ते। शुरद्यंत्रोपुदृश्यंते॥१२॥

अभिधून्वन्तोऽभिघ्नंन्त ड्व। वातवंन्तो मुरुद्गंणाः। अमुतो जेतुमिषुमुंखिमव। सन्नद्धाः सह दंदृशे ह। अपध्वस्तैर्वस्तिवंर्णैरिव। विशिखासंः कप्रार्दिनः। अक्रुद्धस्य योथ्स्यंमानस्य। क्रुद्धस्येंव लोहिंनी। हेमतश्चक्षुंषी विद्यात्। अक्ष्णयोः क्षिपुणोरिव॥१३॥

दुर्भिक्षं देवंलोकेषु। मनूनांमुद्वकं गृंहे। एता वाचः प्रंवदुन्तीः। वैद्युतों यान्ति शैशिंरीः। ता अग्निः पवंमना अन्वैंक्षत। इह जीविकामपंरिपश्यन्। तस्यैषा भवंति। इहेहंवः स्वतुपसः। मरुंतुः सूर्यत्वचः। शर्मी सप्प्रथा आवृंणे॥१४॥

श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः।

ॐ नमो नारायणाय॥

-[8]

अतिंताम्राणिं वासा्र्रसि। अष्टिवंज्रिश्तिघ्निं च। विश्वे देवा विप्रंहर्गन्ति। अग्निजिंह्वा असश्चंत। नैव देवों न मृत्यः। न राजा वंरुणो विभुः। नाग्निर्नेन्द्रो न पंवमानः। मातृक्कंच्चन् विद्यंते। दि्व्यस्यैका धनुंरार्त्निः। पृथिव्यामपंरा श्रिता॥१५॥ तस्येन्द्रो विम्नंरूपेण। धुनुज्यींमिष्ठिनथ्स्वंयम्। तिदंन्द्रधनुंरित्यज्यम्। अभ्रवंर्णेषु चक्षंते। एतदेव शंयोर्बार्हस्पत्यस्य। पृतद्गुंद्रस्य धनुः। रुद्रस्यं त्वेव धनुंरार्त्निः। शिर् उत्पिपेष। स प्रंवग्यींऽभवत्। तस्माद्यः सप्रंवग्येणं युज्ञेन् यजंते। रुद्रस्य स शिर्ः प्रतिदधाति। नैनर्ं रुद्र आरुंको भवति। य पुवं वेदं॥१६॥ श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सुर्यनारायण-स्वामिने नमः।

ॐ नमो नारायणाय॥

ं५]

अत्यूर्ध्वाक्षोऽतिरश्चात्। शिशिरः प्रदृश्यंते। नैव रूपं नं वासा॒≝सि। न चक्षुः प्रतिदृश्यंते। अन्योन्यं तु नं हिङ्स्रातः। सतस्तंद्देवलक्षंणम्। लोहितोऽक्ष्णि शांरशीिर्ष्णिः। सूर्यस्योदयनं प्रंति। त्वं करोषिं न्यञ्जलिकाम्। त्वं करोषि निजानुंकाम्॥१७॥

निजानुका में न्यञ्ज्रिलका। अमी वाचमुपासंतामिति। तस्मै सर्व ऋतवों नम्नन्ते। मर्यादाकरत्वात्प्रं-पुरोधाम्। ब्राह्मणं आप्नोति। य एवं वेद। स खलु संवथ्सर एतैः सेनानींभिः सह। इन्द्राय सर्वान्कामानंभिवहति। स द्रफ्सः। तस्यैषा भवंति॥१८॥

अवंद्रुफ्सो अर्थ्शुमतींमतिष्ठत्। इ्यानः कृष्णो दशिभः सहस्रैः। आवर्तिमिन्द्रः शच्या धर्मन्तम्। उपस्नुहि तं नृमणामथंद्रामिति। एतयैवेन्द्रः सलावृंक्या सह। असुरान् पंरिवृश्चति। पृथिंव्युर्शुमंती। तामन्ववंस्थितः संवथ्सरो दिवं चं। नैवं विदुषाऽऽचार्यान्तेवासिनौ। अन्योन्यस्मैं द्रुह्याताम्। यो द्रुह्यति। भ्रश्यते स्वंर्गाल्लोकात्। इत्युतुमंण्डलानि। सूर्यमण्डलान्याख्यायिकाः। अत ऊर्ध्वः संनिर्वचनाः॥१९॥

श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः।

ॐ नमो नारायणाय॥

[3]

आरोगो भ्राजः पटरंः पत्रङ्गः। स्वर्णरो ज्योतिषीमान्ं विभाःसः। ते अस्मै सर्वे दिवमांतपुन्ति। ऊर्जं दुहाना अनपस्फुरंन्त <u>इ</u>ति। कश्यंपोऽष्टुमः। स महामेरुं नं जहाति। तस्यैषा भवंति। यत्ते शिल्पं कश्यप रोचनावंत्। इन्द्रियावंत्पुष्कुलं चित्रभांनु। यस्मिन्थ्सूर्या अर्पिताः सप्त साकम्॥२०॥

तस्मिन् राजानमधिविश्रयेंममिति। ते अस्मै सर्वे कश्यपाज्ज्योतिर्लभन्ते। तान्थ्सोमः कश्यपादिधिनिर्धमित। भ्रस्ताकर्मकृंदिवैवम्। प्राणो जीवानीन्द्रियंजीवानि। सप्त शीर्षण्याः प्राणाः। सूर्या इंत्याचार्याः। अपश्यमहमेतान्थ्सप्त सूर्यानिति। पञ्चकर्णो'वाथ्स्यायनः। सप्तकर्णश्च प्लाक्षिः॥२१॥

आनुश्रविक एव नौ कश्यंप <u>इ</u>ति। उभौं वेद्यिते। न हि शेकुमिव महामेंरुं गुन्तुम्। अपश्यमहमेथ्सूर्यमण्डलं परिवंर्तमानम्। गार्ग्यः प्रांणत्रातः। गच्छन्त मंहामेरुम्। एकं चाजहतम्। भ्राजपटरपतंङ्गा निहने। तिष्ठन्नांतपुन्ति। तस्मांदि्ह तप्त्रिंतपाः॥२२॥

अमुत्रेतरे। तस्मांदिहातिष्त्रिंतपाः। तेषांमेषा भवंति। सप्त सूर्या दिवमनुप्रविष्टाः। तान्नन्वेतिं पृथिभिर्दक्षिणावान्ं। ते अस्मै सर्वे घृतमांतपुन्ति। ऊर्जं दुहाना अनपस्फुरंन्त इति। सप्तर्त्विजः सूर्या इंत्याचार्याः। तेषांमेषा भवंति। सप्त दिशो नानांसूर्याः॥२३॥

सप्त होतांर ऋत्विजंः। देवा आदित्यां ये सप्त। तेभिः सोमाभी रक्षंण इति। तदंप्याम्नायः। दिग्भ्राज ऋतूंन् करोति। एतंयैवावृता सहस्रसूर्यताया इति वैंशम्पायनः। तस्यैषा भवंति। यद्यावं इन्द्र ते शतः शतं भूमीः। उतस्युः। नत्वां वज्रिन्थ्सहस्रुः सूर्याः॥२४॥

अनु न जातमष्ट रोदंसी इति। नानालिङ्गत्वादृतूनां नानांसूर्यृत्वम्। अष्टौ तु व्यवसिंता इति। सूर्यमण्डलान्यष्टांत ऊर्ध्वम्। तेषांमेषा भवंति। चित्रं देवानामुदंगादनींकम्। चक्षुंर्मित्रस्य वर्रुणस्याग्नेः। आऽप्रा द्यावांपृथिवी अन्तरिक्षम्। सूर्य आत्मा जगतस्तरशुंषश्चेति॥२५॥

श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः।

ॐ नमो नारायणाय॥

[e]-

क्वेदमभ्रं निविशते। क्वायर् संवथ्सरो मिथः। क्वाहः क्वेयं देव रात्री। क्व मासा ऋंतवः श्रिताः। अर्धमासां मुहूर्ताः। निमेषास्त्रुंटिभिः सह। क्वेमा आपो निविशन्ते। यदीतों यान्ति सम्प्रंति। काला अफ्सु निविशन्ते। आपः सूर्ये समाहिताः॥२६॥

अभ्रांण्युपः प्रंपद्यन्ते। विद्युथ्सूर्ये समाहिता। अनवर्णे इंमे भूमी। इ्यं चांऽसौ च रोदंसी। किङ्स्विदत्रान्तरा भूतम्। येनेमे विधृते उभे। विष्णुनां विधृंते भूमी। इति वंथ्सस्य वेदंना। इरांवती धेनुमती हि भूतम्। सूयवसिनी मनुषे दशस्ये ॥२७॥

व्यष्टभ्नाद्रोदंसी विष्णंवेते। दाधर्थं पृथिवीमभितों मयूखैः। किं तद्विष्णोर्बलमाहुः। का दीप्तिः किं परायंणम्। एकों युद्धारंयद्देवः। रेजतीं रोदसी उंभे। वाताद्विष्णोर्बलमाहुः। अक्षराँद्दीप्तिरुच्यंते। त्रिपदाद्धारंयद्देवः। यद्विष्णोरेकुमुत्तंमम्॥२८॥

अग्नयों वायंवश्चैव। पुतदंस्य पुरायंणम्। पृच्छामि त्वा पंरं मृत्युम्। अवमं मध्यमञ्चंतुम्। लोकं च पुण्यंपापानाम्। पुतत्पृंच्छामि सम्प्रंति। अमुमांहुः पंरं मृत्युम्। पुवमानं तु मध्यंमम्। अग्निरेवावंमो मृत्युः। चन्द्रमांश्चतुरुच्यंते॥२९॥

अनाभोगाः परं मृत्युम्। पापाः संयन्ति सर्वदा। आभोगास्त्वेवं संयन्ति। यत्र पुंण्यकृतो जंनाः। ततौं मध्यमंमायन्ति। चतुमंग्निं च सम्प्रंति। पृच्छामि त्वां पापकृतः। यत्र यांतयते यंमः। त्वं नस्तद्ब्रह्मंन् प्रब्रूहि। यदि वैत्थाऽस्ततो गृंहान्॥३०॥

कुश्यपांदुदिताः सूर्याः। पापान्निर्घ्नित्ते सर्वदा। रोदस्योन्तंर्देशेषु। तत्र न्यस्यन्ते वास्वैः। तेऽशरीराः प्रंपद्यन्ते। यथाऽपुंण्यस्य कर्मणः। अपांण्यपादंकेशासः। तत्र तेंऽयोनिजा जनाः। मृत्वा पुनर्मृत्युमांपद्यन्ते। अद्यमानाः स्वकर्मभिः॥३१॥

आशातिकाः क्रिमंय <u>ड</u>्व। ततः पूयन्तें वास्वैः। अपैतं मृत्युं जंयित। य एवं वेदं। स खल्वैवं विद्<u>ष्रा</u>ह्मणः। दीर्घश्रुंत्तमो भवंति। कश्यंपस्यातिंथिः सिद्धगंमनः सिद्धागंमनः। तस्यैषा भवंति। आयस्मिन्थ्सप्त वांसवाः। रोहंन्ति पूर्व्यां रुहंः॥३२॥ ऋषिंर्ह दीर्घुश्रुत्तंमः। इन्द्रस्य घर्मो अतिंथिरिति। कश्यपः पश्यंको भवति। यथ्सर्वं परिपश्यतींति सौक्ष्म्यात्। अथाग्नेरष्टपुंरुषुस्य। तस्यैषा भवंति। अग्ने नयं सुपथां राये अस्मान्। विश्वांनि देव वयुनांनि विद्वान्। युयोध्यंस्मज्जुंहुराणमेनः। भूयिष्ठां ते नम उक्तिं विंधेमेति॥३३॥

श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः।

ॐ नमो नारायणाय॥

[2]

अग्निश्च जातंवेदाश्च। सहोजा अंजिराप्रभुः। वैश्वानरो नंर्यापाश्च। पुङ्क्तिरांधाश्च सप्तंमः। विसर्पेवाऽष्टंमोऽग्नीनाम्। एतेऽष्टौ वसवः, क्षिंता <u>इ</u>ति। यथर्त्वेवाग्नेरर्चिर्वर्णविशेषाः। नीलार्चिश्च पीतकांचिश्चेति। अथ वायोरेकादशपुरुषस्यैकादशंस्त्रीकुस्य। प्रभ्राजमाना व्यंवदाताः॥३४॥

याश्च वासुंकिवैद्युताः। रजताः परुंषाः श्यामाः। किपला अतिलोहिताः। ऊर्ध्वा अवपंतन्ताश्च। वैद्युत इंत्येकादश। नैनं वैद्युतों हिनुस्ति। य एवं वेद। स होवाच व्यासः पाराशुर्यः। विद्युद्वधमेवाहं मृत्युमैँच्छिमिति। न त्वकांमः हन्ति॥३५॥

य एवं वेद। अथ गंन्धर्वगणाः। स्वानुभ्राट्। अङ्घांरिर्बम्भांरिः। हस्तः सुहंस्तः। कृशांनुर्विश्वावंसुः। मूर्धन्वान्थ्सूर्यवर्चाः। कृतिरित्येकादश गंन्धर्वगणाः। देवाश्च मंहादेवाः। रश्मयश्च देवां गर्गिरः॥३६॥

नैनं गरों हिन्स्ति। य एंवं वेद। गौरी मिंमाय सलिलानि तक्षंती। एकंपदी द्विपदी सा चतुंष्पदी। अष्टापंदी नवंपदी बभूवुषीं। सहस्राक्षरा परमे व्योंमन्निति। वाचों विशेषणम्। अथ निगदंव्याख्याताः। ताननुक्रंमिष्यामः। वुराहवंः स्वतुपसः॥३७॥

विद्युन्मंहस्गे धूपंयः। श्वापयो गृहमेधाँश्चेत्येते। ये चेमेऽशिंमिविद्विषः। पर्जन्याः सप्त पृथिवीमभिवंर्षन्ति। वृष्टिंभिरिति। एतयैव विभक्तिविंपरीताः। सप्तभिर्वा तैरुदीरिताः। अमूँल्लोकानभिवंर्षन्ति। तेषांमेषा भवंति। सुमानमेतदुदंकम्॥३८॥

उच्चैत्यंवचाहंभिः। भूमिं पुर्जन्या जिन्वंन्ति। दिवं जिन्वन्त्यग्नंय इति। यदक्षंरं भूतकृंतम्। विश्वें देवा उपासंते। महर्षिमस्य गोप्तारम्। जमदंग्निमकुंर्वत। जमदंग्निराप्यांयते। छन्दोभिश्चतुरुत्तरैः। राज्ञः सोमंस्य तृप्तासंः॥३९॥

ब्रह्मणा वीर्यावता। शिवा नंः प्रदिशो दिशंः। तच्छं योरावृंणीमहे। गातुं यज्ञायं। गातुं यज्ञपंतये। दैवीः स्वस्तिरंस्तु नः। स्वस्तिर्मानुंषेभ्यः। ऊर्ध्वं जिंगातु भेषुजम्। शं नों अस्तु द्विपदें। शं चतुंष्पदे। सोमपा (३) असोमपा (३) इति निगदंव्याख्याताः॥४०॥

श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः।

ॐ नमो नारायणाय॥

[९]

सुहुसुवृदियं भूमिः। पुरं व्योम सुहस्रवृत्। अश्विनां भुज्यूंनासुत्या। विश्वस्यं जगुतस्पंती। जाया भूमिः

पंतिर्व्योम। मिथुनंन्ता अतुर्यथुः। पुत्रो बृहस्पंती रुद्रः। सरमां इति स्त्रीपुमम्। शुक्रं वांमन्यद्यंजतं वांमन्यत्। विषुंरूपे अहंनी द्यौरिव स्थः॥४१॥

विश्वा हि माया अवंथः स्वधावन्तौ। भुद्रा वां पूषणाविह रातिरंस्तु। वासांत्यौ चित्रौ जगंतो निधानौं। द्यावांभूमी चरथः सु सखायौ। तावृश्विनां रासभाश्वा हवं मे। शुभस्पती आगतः सूर्ययां सह। त्युग्रोह भुज्युमंश्विनोदमेघे। रियं न कश्चिन्ममृवां (२) अवांहाः। तमूंहथुनौंभिरांत्मन्वतींभिः। अन्तरिक्षुप्रुड्भिरपोंदकाभिः॥४२॥

तिसः, क्षपस्त्रिरहांतिव्रजंद्भिः। नासंत्या भुज्युमूंहथुः पतङ्गैः। समुद्रस्य धन्वंन्नार्द्रस्यं पारे। त्रिभीरथैः शतपंद्भिः षडंश्वैः। सवितारं वितंन्वन्तम्। अनुंबध्नाति शाम्बरः। आपपूर्षम्बरश्चैव। सवितरिपसोऽभवत्। त्यः सुतृप्तं विंदित्वैव। बहुसोम गिरं वंशी॥४३॥

अन्वेति तुग्रो वंक्रियान्तम्। आयसूयान्थ्सोमंतृफ्सुषु। स सङ्ग्रामस्तमोँद्योऽत्योतः। वाचो गाः पिंपाति तत्। स तद्गोभिः स्तवाँऽत्येत्यन्ये। रक्षसांनन्विताश्चं ये। अन्वेति परिवृत्याऽस्तः। एवमेतौ स्थों अश्विना। ते पुते द्युंः पृथिव्योः। अहंरहुर्गभैं दधाथे॥४४॥

तयोंरेतौ वृथ्सावंहोरात्रे। पृथिव्या अहंः। दिवो रात्रिः। ता अविंसृष्टौ। दम्पंती एव भंवतः। तयोंरेतौ वृथ्सौ। अग्निश्चांऽऽदित्यश्चं। रात्रेर्वथ्सः। श्वेत आंदित्यः। अह्लोऽग्निः॥४५॥

ताम्रो अंरुणः। ता अविंसृष्टौ। दम्पंती एव भंवतः। तयोरेतौ वृथ्सौ। वृत्रश्चं वैद्युतश्चं। अग्नेर्वृत्रः। वैद्युतं आदित्यस्यं। ता अविंसृष्टौ। दम्पंती एव भंवतः। तयोरेतौ वृथ्सौ॥४६॥

उष्मा चं नीहारश्चं। वृत्रस्योष्मा। वैद्युतस्यं नीहारः। तौ तावेव प्रतिंपद्येते। सेयः रात्रीं गुभिणीं पुत्रेण संवंसित। तस्या वा एतदुल्बणम्ं। यद्रात्रौं रुश्मयंः। यथा गोर्गुभिण्यां उल्बणम्ं। एवमेतस्यां उल्बणम्ं। प्रजियष्णुः प्रजया च पशुभिश्च भवति। य एवं वेद। एतमुद्यन्तमिपयन्तं चेति। आदित्यः पुण्यस्य वृथ्सः। अथ पवित्राङ्गिरसः॥४७॥

श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः।

ॐ नमो नारायणाय॥

-[80]

पवित्रंवन्तः परिवाजमासंते। पितैषां प्रत्नो अभिरंक्षति व्रतम्। महः संमुद्रं वरुंणस्तिरोदंधे। धीरां इच्छेकुर्धरुंणेष्वारभम्ं। पवित्रं ते वितंतं ब्रह्मणस्पतें। प्रभुर्गात्राणि पर्येषिविश्वतः। अतंप्ततनूर्न तदामो अंश्नुते। शृतास् इद्गहंन्तस्तथ्समांशत। ब्रह्मा देवानांम्। असंतः सद्ये ततंक्षुः॥४८॥

ऋषंयः सुप्तात्रिश्च यत्। सर्वेऽत्रयो अंगस्त्यश्च। नक्षंत्रैः शङ्कृंतोऽवसन्। अथं सवितुः श्यावाश्वस्याऽवर्तिकामस्य। अमी य ऋक्षा निहिंतास उच्चा। नक्तुं ददृश्चे कुहंचिद्दिवेंयुः। अदंब्धानि वरुणस्य व्रतानिं। विचाकशंच्चन्द्रमा नक्षंत्रमेति। तथ्संवितुर्वरैंण्यम्। भर्गों देवस्यं धीमहि॥४९॥ धियो यो नः प्रचोदयाँत्। तथ्संवितुर्वृणीमहे। वयं देवस्य भोजंनम्। श्रेष्ठः सर्वधातंमम्। तुरं भगंस्य धीमहि। अपांगूहत सविता तृभीन्। सर्वान्दिवो अन्धंसः। नक्तं तान्यंभवन्दृशे। अस्थ्यस्थना सम्भविष्यामः। नाम् नामैव नाम में॥५०॥

नपु॰संकं पुमा्र्≝स्त्र्यंस्मि। स्थावंरोऽस्म्यथ् जङ्गंमः। युजेऽयक्षि यष्टाहे चं। मयां भूतान्यंयक्षत। पुशवों ममं भूतानि। अनूबन्थ्योऽस्म्यंहं विभुः। स्त्रियंः सतीः। ता उंमे पुु≚स आंहुः। पश्यंदक्ष्णवान्नविचेतदुन्धः। कृविर्यः पुत्र□ स डुमा चिंकेत॥५१॥

यस्ता विजानाथ्संवितुः पितासंत्। अन्धो मणिमंविन्दत्। तमंनङ्गुलिरावंयत्। अग्रीवः प्रत्यंमुञ्चत्। तमजिह्वा असश्चंत। ऊर्ध्वमूलमंवाक्छाखम्। वृक्षं यों वेद् सम्प्रंति। न स जातु जनः श्रद्दध्यात्। मृत्युर्मा मार्यादिंतिः। हिसतः रुदितं गीतम्॥५२॥

वीणांपणवुलासिंतम्। मृतं जीवं चं यत्किञ्चित्। अङ्गानिं स्नेव विद्धिं तत्। अतृंष्यु<u>ङ</u>्स्तृष्यंध्यायत्। अस्माज्जाता में मिथू चरन्न्ं। पुत्रो निर्ऋत्यां वैदेहः। अचेतां यश्च चेतनः। स तं मणिमंविन्दत्। सोंऽनङ्गुलिरावंयत्। सो<u>ऽ</u>प्रीवः प्रत्यंमुञ्चत्॥५३॥

सोऽजिंह्रो असश्चंत। नैतमृषिं विदित्वा नगंरं प्रविशेत्। यंदि प्रविशेत्। मिथौ चरिंत्वा प्रविशेत्। तथ्सम्भवंस्य व्रतम्। आतमंग्ने रथं तिष्ठ। एकांश्वमेक्योजंनम्। एकचक्रंमेक्धुरम्। वातध्रांजिगतिं विंभो। न रिष्यति न व्यथते॥५४॥

नास्याक्षों यातु सज्जंति। यच्छ्वेतांन् रोहिंताङ्श्चाग्नेः। रथे युंक्त्वाऽधितिष्ठंति। एकया च दशभिश्चं स्वभूते। द्वाभ्यामिष्टये विर्श्शत्या च। तिसृभिश्च वहसे त्रिर्श्शता च। नियुद्भिर्वायविह तां विमुञ्च॥५५॥ श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः।

ॐ नमो नारायणाय॥

-[88]

आतंनुष्व प्रतंनुष्व। उद्धमाऽऽधंम् सन्धंम। आदित्ये चन्द्रंवर्णानाम्। गर्भमाधेंहि यः पुमान्ं। इतः सिक्तः सूर्यगतम्। चन्द्रमंसे रसं कृधि। वारादं जनयाग्रेऽग्निम्। य एकों रुद्र उच्यंते। असङ्ख्याताः संहस्राणि। स्मर्यतें न च दृश्यंते॥५६॥

पुवमेतं निंबोधत। आ मुन्द्रैरिंन्द्र हरिंभिः। याहि मुयूरंरोमभिः। मा त्वा केचिन्नियेमुरिंन्न पाशिनः। दुधन्वेव ता इंहि। मा मुन्द्रैरिंन्द्र हरिंभिः। यामि मुयूरंरोमभिः। मा मा केचिन्नियेमुरिंन्न पाशिनः। निधन्वेव तां (२) इंमि। अणुभिश्च महद्भिश्च॥५७॥

निघृष्वैरसमायुंतैः। कालैर्हरित्वंमापुन्नैः। इन्द्राऽऽयांहि सहस्रंयुक्। अग्निर्विभ्राष्टिंवसनः। वायुः श्वेतंसिकद्रुकः। संवथ्सरो विषूवर्णैः। नित्यास्तेऽनुचंरास्तव। सुब्रह्मण्योः सुब्रह्मण्योः सुंब्रह्मण्योम्। इन्द्राऽऽगच्छ हरिव आगच्छ मेधातिथेः। मेष वृषणश्वंस्य मेने॥५८॥

गौरावस्कन्दिन्नहल्यांयै जार। कौशिकब्राह्मण गौतमंब्रुवाण। अरुणाश्वां इहागंताः। वसंवः पृथिविक्षितंः।

अष्टौदिग्वासंसोऽग्नयंः। अग्निश्च जातवेदांश्चेत्येते। ताम्राश्चांस्ताम्रुरथाः। ताम्रवर्णांस्तथाऽसिताः। दण्डहस्ताः खादुग्दतः। इतो रुद्राः पराङ्गताः॥५९॥

उक्तङ् स्थानं प्रमाणं चं पुर् इत। बृहस्पतिश्च सिवता चं। विश्वरूपैरिहाऽऽगंताम्। रथेंनोदक्वर्त्मना। अपसुषां इति तद्वंयोः। उक्तो वेषों वासा<u>र्</u>द्सस च। कालावयवानामितः प्रतीच्या। वासात्यां इत्यश्विनोः। कोऽन्तिरक्षे शब्दं कंरोतीति। वासिष्टो रौहिणो मीमार्द्सां चक्रे। तस्यैषा भवंति। वाश्रेवं विद्युदितिं। ब्रह्मण उदरंणमिसा। ब्रह्मण उदरंणमिसा। ब्रह्मण उपस्तरंणमिसा। ब्रह्मण अस्तरंणमिसा। ब्रह्मण उपस्तरंणमिसा।

ॐ नमो नारायणाय॥

-[१२]

[अपंक्रामत गर्भिण्यं:]

अष्टयोंनीम्ष्टपुंत्राम्। अष्टपंत्नीमिमां महींम्। अहं वेद् न में मृत्युः। न चामृत्युर्घाऽऽहंरत्। अष्टयोंन्यष्टपुंत्रम्। अष्टपंदिदम्न्तरिक्षम्। अहं वेद् न में मृत्युः। न चामृत्युर्घाऽऽहंरत्। अष्टयोंनीमुष्टपुंत्राम्। अष्टपंत्नीमुमूं दिवम्॥६१॥

अहं वेद् न में मृत्युः। न चामृंत्युर्घाऽऽहंरत्। सुत्रामांणं महीमू षु। अदिंतिर्द्यौरदिंतिर्न्तिरंक्षम्। अदिंतिर्माता स पिता स पुत्रः। विश्वें देवा अदिंतिः पञ्चजनाः। अदिंतिर्जातमदिंतिर्जनित्वम्। अष्टौ पुत्रासो अदिंतेः। ये जातास्तुन्वः पिरं। देवां (२) उपंप्रैथ्सुप्तभिः॥६२॥

पुरा मार्ताण्डमास्यंत्। सुप्तभिः पुत्रैरदिंतिः। उपुप्रैत्पूर्व्यं युगम्ं। प्रजायं मृत्यवे तंत्। पुरा मार्ताण्डमाभरिदितिं। ताननुक्रंमिष्यामः। मित्रश्च वरुंणश्च। धाता चाँर्यमा चं। अर्शश्च भगंश्च। इन्द्रश्च विवस्वार्श्चेत्येते। हिरुण्युगुर्भो हुर्सः शुंचिषत्। ब्रह्मंजज्ञानं तदित्पुदमितिं। गुर्भः प्रांजापुत्यः। अथु पुरुंषः सुप्त पुरुंषः॥६३॥

[यथास्थानं गंभिण्यं:]

श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः।

ॐ नमो नारायणाय॥

-[१३]

योऽसौं तुपन्नुदेतिं। स सर्वेषां भूतानां प्राणानादायोदेतिं। मा में प्रजाया मा पंशूनाम्। मा ममं प्राणानादायोदंगाः। असौ योंऽस्तमेतिं। स सर्वेषां भूतानां प्राणानादायास्तमेति। मा में प्रजाया मा पंशूनाम्। मा ममं प्राणानादायास्तंङ्गाः। असौ य आपूर्यति। स सर्वेषां भूतानां प्राणोनादायास्तंङ्गाः। असौ य आपूर्यति। स सर्वेषां भूतानां प्राणौरापूर्यिति॥६४॥

मा में प्रजाया मा पंशूनाम्। मा ममं प्राणैरापूरिष्ठाः। असौ योंऽपक्षीयंति। स सर्वेषां भूतानां प्राणैरपंक्षीयति। मा में प्रजाया मा पंशूनाम्। मा ममं प्राणैरपंक्षेष्ठाः। अमूनि नक्षंत्राणि। सर्वेषां भूतानां प्राणैरपंप्रसर्पन्ति चोथ्संर्पन्ति च। मा में प्रजाया मा पंशूनाम्। मा ममं प्राणैरपंप्रसृपत् मोथ्सृंपत॥६५॥ ड्मे मासांश्चार्धमासाश्चं। सर्वेषां भूतानां प्राणैरपंप्रसर्पन्ति चोथ्संपन्ति च। मा में प्रजाया मा पंशूनाम्। मा ममं प्राणैरपंप्रसृपत् मोथ्सृंपत। ड्म ऋतवंः। सर्वेषां भूतानां प्राणैरपंप्रसर्पन्ति चोथ्संपीन्ति च। मा में प्रजाया मा पंशूनाम्। मा ममं प्राणैरपंप्रसृपत् मोथ्सृंपत। अयः संवथ्सुरः। सर्वेषां भूतानां प्राणैरपंप्रसपीति चोथ्संपीति च॥६६॥

मा में प्रजाया मा पंशूनाम्। मा ममं प्राणैरपंप्रसृप् मोथ्सृंप। इदमहंः। सर्वेषां भूतानां प्राणैरपंप्रसर्पति चोथ्संपित च। मा में प्रजाया मा पंशूनाम्। मा ममं प्राणैरपंप्रसृप् मोथ्सृंप। इय॰ रात्रिः। सर्वेषां भूतानां प्राणैरपंप्रसर्पित चोथ्संपित च। मा में प्रजाया मा पंशूनाम्। मा ममं प्राणैरपंप्रसृप् मोथ्सृंप। ॐ भूर्भुवः स्वंः। एतद्वो मिथुनं मा नो मिथुनं र रीढ्वम्॥६७॥

श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः।

ॐ नमो नारायणाय॥

-[88]

अथाऽऽदित्यस्याष्टपुंरुष्टस्य। वसूनामादित्यानाङ् स्थाने स्वतेजंसा भानि। रुद्राणामादित्यानाङ् स्थाने स्वतेजंसा भानि। आदित्यानामादित्यानाङ् स्थाने स्वतेजंसा भानि। सताः सत्यानाम्। आदित्यानाः स्थाने स्वतेजंसा भानि। अभिधून्वतांमभिष्टनताम्। वातवंतां मुरुताम्। आदित्यानाः स्थाने स्वतेजंसा भानि। ऋभूणामादित्यानाः स्थाने स्वतेजंसा भानि। विश्वेषां देवानाम्। आदित्यानाः स्थाने स्वतेजंसा भानि। संवथ्सरंस्य स्वितुः। आदित्यस्य स्थाने स्वतेजंसा भानि। ॐ भूर्भुवः स्वंः। रश्मयो वो मिथुनं मा नो मिथुंनः रीढ्वम्॥६८॥

श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः।

ॐ नमो नारायणाय॥

-[86]

आरोगस्य स्थाने स्वतेजंसा भानि। भ्राजस्य स्थाने स्वतेजंसा भानि। पटरस्य स्थाने स्वतेजंसा भानि। पतङ्गस्य स्थाने स्वतेजंसा भानि। स्वर्णरस्य स्थाने स्वतेजंसा भानि। ज्योतिषीमतस्य स्थाने स्वतेजंसा भानि। विभासस्य स्थाने स्वतेजंसा भानि। कश्यपस्य स्थाने स्वतेजंसा भानि। ॐ भूर्भुवः स्वंः। आपो वो मिथ्नं मा नो मिथ्नं १ रीढवम्॥६९॥

श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः।

ॐ नमो नारायणाय॥

-[१६]

अथ वायोरेकादशपुरुषस्यैकादशंस्त्रीकृस्य। प्रभ्राजमानानाः रुद्राणाः स्थाने स्वतेजंसा भानि। व्यवदातानाः रुद्राणाः स्थाने स्वतेजंसा भानि। वासुिकवैद्युतानाः रुद्राणाः स्थाने स्वतेजंसा भानि। रजतानाः रुद्राणाः स्थाने स्वतेजंसा भानि। परुषाणाः रुद्राणाः स्थाने स्वतेजंसा भानि। श्यामानाः रुद्राणाः स्थाने स्वतेजंसा भानि। किपलानाः रुद्राणाः स्थाने स्वतेजंसा भानि। अतिलोहितानाः रुद्राणाः स्थाने स्वतेजंसा भानि। अधिलोहितानाः रुद्राणाः स्थाने स्वतेजंसा भानि। अधिलोहितानाः रुद्राणाः स्थाने स्वतेजंसा भानि। अधिलोहितानाः रुद्राणाः स्थाने स्वतेजंसा भानि। उध्वानाः रुद्राणाः स्थाने स्वतेजंसा भानि। अधिलोहितानाः रुद्राणाः स्थाने स्वतेजंसा भानि। अधिलोहितानाः रुद्राणाः स्थाने स्वतेजंसा भानि। स्थाने।

अवपतन्तानाः रुद्राणाः स्थाने स्वतेजंसा भानि। वैद्युतानाः रुद्राणाः स्थाने स्वतेजंसा भानि। प्रभाजमानीनाः रुद्राणीनाः स्थाने स्वतेजंसा भानि। व्यवदातीनाः रुद्राणीनाः स्थाने स्वतेजंसा भानि। वासुिकवैद्युतीनाः रुद्राणीनाः स्थाने स्वतेजंसा भानि। रजतानाः रुद्राणीनाः स्थाने स्वतेजंसा भानि। परुषाणाः रुद्राणीनाः स्थाने स्वतेजंसा भानि। अतिलोहितीनाः रुद्राणीनाः स्थाने स्वतेजंसा भानि। अतिलोहितीनाः रुद्राणीनाः स्थाने स्वतेजंसा भानि। अवपतन्तीनाः रुद्राणीनाः स्थाने स्वतेजंसा भानि। उध्वानाः रुद्राणीनाः स्थाने स्वतेजंसा भानि। अवपतन्तीनाः रुद्राणीनाः स्थाने स्वतेजंसा भानि। वैद्युतीनाः रुद्राणीनाः स्थाने स्वतेजंसा भानि। उभ्र्भुवः स्वः। रूपाणि वो मिथुनं मा नो मिथुंनः रीढ्वम्॥७१॥ श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः।

ॐ नमो नारायणाय॥

[68]

अथाग्नेरष्टपुंरुष्टस्य। अग्नेः पूर्वदिश्यस्य स्थाने स्वतेजंसा भानि। जातवेदस उपदिश्यस्य स्थाने स्वतेजंसा भानि। सहोजसो दक्षिणदिश्यस्य स्थाने स्वतेजंसा भानि। अजिराप्रभव उपदिश्यस्य स्थाने स्वतेजंसा भानि। वैश्वानरस्यापरिदश्यस्य स्थाने स्वतेजंसा भानि। नर्यापस उपदिश्यस्य स्थाने स्वतेजंसा भानि। पङ्क्तिराधस उदग्दिश्यस्य स्थाने स्वतेजंसा भानि। वैक्षािण उपदिश्यस्य स्थाने स्वतेजंसा भानि। ॐ भूर्भुवः स्वंः। दिशो वो मिथुनं मा नो मिथुनं र रीढ्वम्॥७२॥

श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः।

ॐ नमो नारायणाय॥

-[१८

दक्षिणपूर्वस्यां दिशि विसंपीं नुरकः। तस्मान्नः पेरिपाहि। दक्षिणापरस्यां दिश्यविसंपीं नुरकः। तस्मान्नः पेरिपाहि। उत्तराप्रस्यां दिश्यविषादी नुरकः। तस्मान्नः पेरिपाहि। उत्तरापरस्यां दिश्यविषादी नुरकः। तस्मान्नः पेरिपाहि। आ यस्मिन्थ्सप्त वासवा इन्द्रियाणि शतुक्रतंवित्येते॥७३॥

श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः।

ॐ नमो नारायणाय॥

[88]

ड्न्द्रघोषा वो वसुंभिः पुरस्तादुपंदधताम्। मनोंजवसो वः पितृभिर्दक्षिणत उपंदधताम्। प्रचेंता वो रुद्रैः पश्चादुपंदधताम्। विश्वकंमा व आदित्यैरुंत्तरत उपंदधताम्। त्वष्टां वो रूपैरुपिरिष्टादुपंदधताम्। संज्ञानं वः पंश्चादिति। आदित्य□ सर्वोऽग्निः पृंथिव्याम्। वायुर्न्तिरक्षे। सूर्यों दिवि। चन्द्रमां दिक्षु। नक्षंत्राणि स्वलोके। एवा ह्येंव। एवा ह्यंगे। एवा हि वायो। एवा हींन्द्र। एवा हि पूषन्। एवा हि देवाः॥७४॥ श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः।

ॐ नमो नारायणाय॥

-[२०]

आपंमापामुपः सर्वाः। अस्मादुस्मादितोऽमुतंः। अग्निर्वायुश्च सूर्यश्च। सह संञ्चस्क्ररर्द्धिया। वाय्वश्चां रश्मिपतंयः। मरींच्यात्मानो अद्गृंहः। देवीर्भुवनुसूर्वरीः। पुत्रवृत्वायं मे सुत। महानाम्नीर्महामानाः। महुसो मंहसुः स्वं:॥७५॥

देवीः पंर्जन्यसूवंरीः। पुत्रवत्वायं मे सुत। अपाश्न्युंष्णिम्पा रक्षः। अपाश्न्युंष्णिम्पा रघम्ँ। अपाँघ्रामपंचावर्तिम्ँ। अपंदेवीरितो हिंत। वज्रं देवीरजींताङ्श्च। भुवंनं देवसूवंरीः। आदित्यानदिंतिं देवीम्। योनिनोर्ध्वमुदीषंत॥७६॥

भुद्रं कर्णेभिः शृणुयामं देवाः। भुद्रं पंश्येमाक्षभिर्यजंत्राः। स्थिरैरङ्गैंस्तुष्टुवा॰संस्तुनूभिः। व्यशेंम देवितं यदायुंः। स्वस्ति न इन्द्रों वृद्धश्रंवाः। स्वस्ति नंः पूषा विश्ववेदाः। स्वस्ति नस्ताक्ष्यों अरिष्टनेमिः। स्वस्ति नो बृह्स्पितिर्दधातु। केतवो अरुणासश्च। ऋष्यो वात्तरश्चनाः। प्रतिष्ठा॰ शतधां हि। समाहितासो सहस्रधायंसम्। शिवा नः शन्तंमा भवन्तु। दिव्या आपु ओषंधयः। सुमृडीका सरंस्वति। मा ते व्योम सुन्दृशि॥७७॥

श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः।

ॐ नमो नारायणाय॥

[२१]

योंऽपां पुष्पं वेदं। पुष्पंवान् प्रजावाँन् पशुमान् भंवति। चन्द्रमा वा अपां पुष्पम्। पुष्पंवान् प्रजावाँन् पशुमान् भंवति। य एवं वेदं। योंऽपामायतंनं वेदं। आयतंनवान् भवति। अग्निर्वा अपामायतंनम्। आयतंनवान् भवति। योंऽग्नेरायतंनं वेदं॥७८॥

आयतंनवान् भवति। आपो वा अग्नेरायतंनम्। आयतंनवान् भवति। य एवं वेदं। योंऽपामायतंनं वेदं। आयतंनवान् भवति। वायुर्वा अपामायतंनम्। आयतंनवान् भवति। यो वायोरायतंनं वेदं। आयतंनवान् भवति॥७९॥

आपो वै वायोरायतंनम्। आयतंनवान् भवति। य एवं वेदं। योंऽपामायतंनं वेदं। आयतंनवान् भवति। असौ वै तपंन्नपामायतंनम्। आयतंनवान् भवति। योंऽमुष्य तपंत आयतंनं वेदं। आयतंनवान् भवति। आपो वा अमुष्य तपंत आयतंनवान् भवति। अपो वा अमुष्य तपंत आयतंनम्॥८०॥

आयतंनवान् भवति। य एवं वेदं। योंऽपामायतंनं वेदं। आयतंनवान् भवति। चन्द्रमा वा अपामायतंनम्। आयतंनवान् भवति। यश्चन्द्रमंस आयतंनं वेदं। आयतंनवान् भवति। आपो वै चन्द्रमंस आयतंनम्। आयतंनवान् भवति॥८१॥

य एवं वेदं। योंऽपामायतंनं वेदं। आयतंनवान् भवति। नक्षंत्राणि वा अपामायतंनम्। आयतंनवान् भवति। यो नक्षंत्राणामायतंनं वेदं। आयतंनवान् भवति। आपो वै नक्षंत्राणामायतंनम्। आयतंनवान् भवति। य एवं वेदं॥८२॥

योंऽपामायतंनं वेदं। आयतंनवान् भवति। पुर्जन्यो वा अपामायतंनम्। आयतंनवान् भवति। यः पुर्जन्यंस्याऽऽयतंनं वेदं। आयतंनवान् भवति। आपो वै पुर्जन्यंस्याऽऽयतंनम्। आयतंनवान् भवति। य एवं वेदं। योंऽपामायतंनं वेदं॥८३॥

आयतंनवान् भवति। संवृथ्सरो वा अपामायतंनम्। आयतंनवान् भवति। यः संवथ्सरस्या<u>ऽऽ</u>यतंनं वेदं। आयतंनवान् भवति। आपो वै संवथ्सरस्या<u>ऽऽ</u>यतंनम्। आयतंनवान् भवति। य एवं वेदं। योंऽफ्सु नावुं प्रतिष्ठितां वेदं। प्रत्येव तिष्ठति॥८४॥

ड्मे वै लोका अपसु प्रतिष्ठिताः। तदेषाऽभ्यनूँक्ता। अपार रसमुदंयरसन्। सूर्ये' शुक्रर समाभृंतम्। अपार रसंस्य यो रसंः। तं वों गृह्णाम्युत्तममितिं। इमे वै लोका अपार रसंः। तेंऽमुष्मिन्नादित्ये समाभृंताः। जानुद्दन्नीमुंत्तरवेदीं खात्वा। अपां पूरियत्वा गुंल्फद्घनम्॥८५॥

पुष्करपर्णैः पुष्करदण्डैः पुष्करैश्चं सङ्स्तीर्य। तस्मिंन्विहायसे। अग्निं प्रणीयोपसमाधायं। ब्रह्मवादिनों वदन्ति। कस्मौत्प्रणीतेऽयम्ग्निश्चीयतैं। साप्रणीतेऽयम्पस् ह्ययं चीयतैं। असौ भुवंनेऽप्यनांहिताग्निरेताः। तम्भितं पुता अबीष्टंका उपंदधाति। अग्निहोत्रे दंर्शपूर्णमासयोः। पुशुबन्धे चांतुर्मास्येषुं॥८६॥

अथों आहुः। सर्वेषु यज्ञकृतुष्वितिं। एतद्धं स्म वा आंहुः शण्डिलाः। कम्ग्निं चिंनुते। सृत्रियमृग्निं चिंन्वानः। संवथ्सरं प्रत्यक्षेण। कम्ग्निं चिंनुते। सावित्रमृग्निं चिंन्वानः। अमुमादित्यं प्रत्यक्षेण। कम्ग्निं चिंनुते॥८७॥

नाचिकेतम्गिं चिन्वानः। प्राणान्प्रत्यक्षेण। कम्गिं चिनुते। चातुर्□होत्रियम्गिं चिन्वानः। ब्रह्मं प्रत्यक्षेण। कम्गिं चिनुते। वैश्वसृजम्गिं चिन्वानः। शरीरं प्रत्यक्षेण। कम्गिं चिनुते। उपानुवाक्यंमाशुम्गिं चिन्वानः॥८८॥

ड्मॉल्लोकान्प्रत्यक्षेण। कम्पनिं चिंनुते। ड्ममांरुणकेतुकम्पिं चिंन्वान इतिं। य एवासौ। ड्तश्चाऽमुतंश्चाऽव्यतीपाती। तमितिं। योँऽग्नेर्मिथूया वेदं। मिथुनवान्भवति। आपो वा अग्नेर्मिथूयाः। मिथुनवान्भवति। य एवं वेदं॥८९॥

श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः।

ॐ नमो नारायणाय॥

-[२२]

आपो वा इदमांसन्थ्सिल्लिमेव। स प्रजापंतिरेकंः पुष्करपूर्णे समंभवत्। तस्यान्तुर्मनंसि कामुः समंवर्तत। इदः सृंजेयमिति। तस्माद्यत्पुरुंषो मनंसाऽभिगच्छंति। तद्ग्राचा वंदति। तत्कर्मणा करोति। तदेषाऽभ्यनूँक्ता। कामुस्तदग्रे समंवर्तुताधि। मनंसो रेतंः प्रथुमं यदासीत्॥९०॥

सतो बन्धुमसंति निरंविन्दन्। हृदि प्रतीष्यां क्वयों मनीषेतिं। उपैनन्तदुपंनमति। यत्कांमो भवंति। य एवं वेदं। स तपोंऽतप्यत। स तपंस्तप्त्वा। शरीरमधूनुत। तस्य यन्मा<u>ः</u>समासींत्। ततोंऽरुणाः केतवो वातंरशना ऋषंय उदंतिष्ठन्॥९१॥

ये नखाः। ते वैंखानुसाः। ये वालाः। ते वांलखिल्याः। यो रसः। सोंऽपाम्। अन्तुर्तः कूर्मं भूतः सर्पन्तम्। तमंब्रवीत्। मम् वैत्वङ्माुर्सा। समंभूत्॥९२॥

नेत्यंब्रवीत्। पूर्वमेवाहमिहासमितिं। तत्पुरुंषस्य पुरुष्टत्वम्। स सहस्रंशीर्षा पुरुंषः। सहस्राक्षः सहस्रंपात्। भूत्वोदंतिष्ठत्। तमंब्रवीत्। त्वं वै पूर्वः समंभूः। त्वमिदं पूर्वः कुरुष्वेतिं। स इत आदायाऽऽपः॥९३॥ अञ्जलिनां पुरस्तांदुपादंधात्। एवा ह्येवेति। ततं आदित्य उदंतिष्ठत्। सा प्राची दिक्। अथांरुणः केतुर्दक्षिणत उपादंधात्। एवा ह्यग्न इति। ततो वा अग्निरुदंतिष्ठत्। सा दंक्षिणा दिक्। अथांरुणः केतुः पश्चादुपादंधात्। एवा हि वायो इति॥९४॥

ततों वायुरुदंतिष्ठत्। सा प्रतीची दिक्। अथांरुणः केतुरुंत्तरत उपादंधात्। एवा हीन्द्रेतिं। ततो वा इन्द्र उदंतिष्ठत्। सोदींची दिक्। अथांरुणः केतुर्मध्यं उपादंधात्। एवा हि पूष्टिन्नितिं। ततो वै पूषोदंतिष्ठत्। सेयं दिक्॥९५॥

अथां रुणः केतु रुपरिष्टादुपादंधात्। पुवा हि देवा इतिं। ततों देवमनुष्याः पितरः। गुन्धुर्वाफ्सरस्श्रोदंतिष्ठन्। सोर्ध्वा दिक्। या विप्रुषों विपरांपतन्। ताभ्योऽसुंरा रक्षा ्ंसि पिशाचाश्रोदंतिष्ठन्। तस्मात्ते परांभवन्। विप्रुड्भ्यो हि ते समंभवन्। तदेषाऽभ्यनूँक्ता॥९६॥

आपों ह् यद्वृंहृतीर्गर्भमायन्न्। दक्षुं दधांना जनयंन्तीः स्वयम्भुम्। ततं ड्मेध्यसृंज्यन्त् सर्गाः। अद्भ्यो वा इदः समंभूत्। तस्मांदिदः सर्वं ब्रह्मं स्वयम्भ्वितं। तस्मांदिदः सर्वः शिथिलमिवाऽध्रुवंमिवाभवत्। प्रजापंतिर्वाव तत्। आत्मनाऽऽत्मानं विधायं। तदेवानुप्राविंशत्। तदेषाऽभ्यनूक्ता॥९७॥

विधायं लोकान् विधायं भूतानिं। विधाय सर्वाः प्रदिशो दिशंश्व। प्रजापंतिः प्रथमजा ऋतस्यं। आत्मनाऽऽत्मानंमभि संविवेवेशेतिं। सर्वमेवेदमाप्त्वा। सर्वमवुरुद्ध्यं। तदेवानुप्रविंशति। य एवं वेदं॥९८॥ श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः।

ॐ नमो नारायणाय॥

[53]

चतुंष्टय्य आपों गृह्णाति। चृत्वारि वा अपाः रूपाणिं। मेघों विद्युत्। स्तुनयित्नुर्वृष्टिः। तान्येवावंरुन्धे। आतपंति वर्ष्यां गृह्णाति। ताः पुरस्तादुपंदधाति। एता वै ब्रंह्मवर्चस्या आपंः। मुखुत एव ब्रंह्मवर्चसमवंरुन्धे। तस्मान्मुखुतो ब्रंह्मवर्चसितंरः॥९९॥

कूप्यां गृह्णाति। ता दंक्षिणत उपंदधाति। एता वै तेंजिस्विनीरापंः। तेजं एवास्यं दक्षिणतो दंधाति। तस्माद्दक्षिणोऽर्धस्तेजस्वितंरः। स्थावरा गृंह्णाति। ताः पश्चादुपंदधाति। प्रतिष्ठिता वै स्थांवराः। पश्चादेव प्रतितिष्ठति। वहंन्तीर्गृह्णाति॥१००॥

ता उंत्तर्त उपंदधाति। ओजंसा वा एता वहंन्तीरिवोद्गंतीरिव आकूजंतीरिव धावंन्तीः। ओजं एवास्योंत्तरतो दंधाति। तस्मादुत्तरोऽधं ओजस्वितंरः। सम्भायां गृंह्णाति। ता मध्य उपंदधाति। इयं वै संम्भार्याः। अस्यामेव प्रतितिष्ठति। पुल्वुल्या गृंह्णाति। ता उपरिष्ठादुपादंधाति॥१०१॥

असौ वै पंल्वयाः। अमुष्यांमेव प्रतितिष्ठति। दिक्षूपंदधाति। दिक्षु वा आपंः। अन्नं वा आपंः। अद्भ्यो वा अन्नं जायते। यदेवाद्भ्योऽन्नं जायते। तदवंरुन्धे। तं वा पुतमंरुणाः केतवो वातंरशुना ऋषंयोऽचिन्वन्। तस्मादारुणकेतुकंः॥१०२॥ तदेषाऽभ्यनूँक्ता। केतवो अरुंणासश्च। ऋष्यो वातंरशनाः। प्रतिष्ठाः शतधां हि। समाहिंतासो सहस्रधायंसमिति। शतशंश्चैव सहस्रंशश्च प्रतिंतिष्ठति। य पुतमुग्निं चिंनुते। य उंचैनमेवं वेदं॥१०३॥ श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः।

ॐ नमो नारायणाय॥

[88]

जानुद्घनीमुंत्तरवेदीं खात्वा। अपां पूरयति। अपाः संर्वत्वायं। पुष्क<u>रप</u>र्णः रुक्मं पुरुष्मित्युपंदधाति। तपो वै पुष्करपुर्णम्। सत्यः रुक्मः। अमृतं पुरुषः। एतावद्वा वाँऽस्ति। यावंदेतत्। यावंदेवास्ति॥१०४॥

तदवंरुन्धे। कूर्ममुपंदधाति। अपामेव मेधमवंरुन्धे। अथौं स्वर्गस्यं लोकस्य समंष्ट्यै। आपंमापामपः सर्वाः। अस्मादस्मादितोऽमुतंः। अग्निर्वायुश्च सूर्यश्च। सह संञ्चस्करिद्धया इति। वाय्वश्चां रश्मिपतंयः। लोकं पृंणच्छिद्रं पृंण॥१०५॥

यास्तिस्रः पंरमुजाः। इन्द्रघोषा वो वसुंभिरेवाह्येवेतिं। पञ्चचितंय उपंदधाति। पाङ्क्तोऽग्निः। यावांनेवाग्निः। तं चिनुते। लोकं पृंणया द्वितीयामुपंदधाति। पञ्चं पदा वै विराट्। तस्या वा इयं पादंः। अन्तरिंक्षुं पादंः। द्यौः पादंः। दिशः पादंः। परोरंजाः पादंः। विराज्येव प्रतितिष्ठति। य एतम्गिनं चिनुते। य उंचैनमेवं वेदं॥१०६॥

श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः।

ॐ नमो नारायणाय॥

-[રૂ५]

अग्निं प्रणीयोपसमाधायं। तम्भित एता अबीष्टका उपंदधाति। अग्निहोत्रे दंर्शपूर्णमासयोः। पुशुबन्धे चांतुर्मास्येषुं। अथौ आहुः। सर्वेषु यज्ञक्रतुष्विति। अर्थ ह स्माहारुणः स्वांयुम्भुवंः। सावित्रः सर्वोऽग्निरित्यनंनुषङ्गं मन्यामहे। नाना वा एतेषां वीर्याणि। कमुग्निं चिनुते॥१०७॥

स्त्रियम्ग्निं चिंन्वानः। कम्ग्निं चिंनुते। सावित्रम्ग्निं चिंन्वानः। कम्ग्निं चिंनुते। नाचिकेतम्ग्निं चिंन्वानः। कम्ग्निं चिंनुते। चातुर्□होत्रियम्ग्निं चिंन्वानः। कम्ग्निं चिंनुते। वैश्वसृजम्ग्निं चिंन्वानः। कम्ग्निं चिंनुते॥१०८॥

उपानुवाक्यंमाशुमिनं चिंन्वानः। कमिनं चिंनुते। इममांरुणकेतुकमिनं चिंन्वान इति। वृषा वा अग्निः। वृषाणौ सङ्स्फांलयेत्। हृन्येतांस्य युज्ञः। तस्मान्नानुषज्यः। सोत्तंरवेदिषुं कृतुषुं चिन्वीत। उत्तरवेद्याङ् ह्यंग्निश्चीयतें। प्रजाकांमश्चिन्वीत॥१०९॥

प्राजापत्यो वा एषौँऽग्निः। प्राजापत्याः प्रजाः। प्रजावाँन् भवति। य एवं वेदं। पशुकांमश्चिन्वीत। संज्ञानं वा एतत् पंशूनाम्। यदापंः। पुशूनामेव संज्ञानेऽग्निं चिंनुते। पुशुमान् भंवति। य एवं वेदं॥११०॥

वृष्टिंकामश्चिन्वीत। आपो॒ वै वृष्टिंः। पूर्जन्यो॒ वर्षुंको भवति। य एवं वेदं। आ॒मया॒वी चिंन्वीत। आपो॒ वै भेषुजम्। भेषुजमे्वास्मैं करोति। सर्वमायुरेति। अभिचरङ्ंश्चिन्वीत। वज्रो॒ वा आपं:॥१११॥ वज्रंमेव भ्रातृंव्येभ्यः प्रहंरति। स्तृणुत एंनम्। तेजंस्कामो यशंस्कामः। ब्रह्मवर्चसकांमः स्वर्गकांमश्चिन्वीत। एतावृद्गा वाँऽस्ति। यावंदेतत्। यावंदेवास्तिं। तदवंरुन्धे। तस्यैतद्गृतम्। वर्षिति न धांवेत्॥११२॥

अमृतं वा आपंः। अमृतस्यानंन्तरित्यै। नाफ्सु मूत्रंपुरीषं कुंर्यात्। न निष्ठींवेत्। न विवसंनः स्नायात्। गुह्यो वा एषोंऽग्निः। एतस्याग्नेरनंभियारोहाय। न पुंष्करपुर्णानि हिरंण्यं वाऽधितिष्ठेत्। एतस्याग्नेरनंभयारोहाय। न कूर्मस्याश्नींयात्। नोद्कस्याघातुंकान्येनंमोद्कानिं भवन्ति। अघातुंका आपंः। य एतम्गिं चिनुते। य उंचैनमेवं वेदं॥११३॥

श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः।

ॐ नमो नारायणाय॥

-[२६]

ड्मानुंकं भुंवना सीषधेम। इन्द्रंश्च विश्वें च देवाः। यज्ञं चं नस्तुन्वं चं प्रजां चं। आदित्यैरिन्द्रंः सह सींषधातु। आदित्यैरिन्द्रः सगंणो मुरुद्धिः। अस्माकं भूत्विवता तुनूनाम्। आप्लंवस्व प्रप्लंवस्व। आण्डीभंवज् मा मुहुः। सुखादीन्दुंःखनिधनाम्। प्रतिमुञ्चस्व स्वां पुरम्॥११४॥

मरींचयः स्वायम्भुवाः। ये शंरीराण्यंकल्पयन्। ते तें देहं कंल्पयन्तु। मा चं ते ख्यास्मं तीरिषत्। उत्तिष्ठत् मा स्वंप्त। अग्निमिच्छध्वं भारंताः। राज्ञः सोमंस्य तृप्तासंः। सूर्येण सयुजोषसः। युवां सुवासाः। अष्टाचंक्रा नवंद्वारा॥११५॥

देवानां पूरंयोध्या। तस्यार्ं हिरण्मंयः कोशः। स्वर्गो लोको ज्योतिषाऽऽवृंतः। यो वै तां ब्रह्मंणो वेद। अमृतेनाऽऽवृतां पुरीम्। तस्मैं ब्रह्म चं ब्रह्मा च। आयुः कीर्तिं प्रजां दंदुः। विभ्राजमाना<u>र</u> हरिणीम्। यशसां सम्प्रीवृंताम्। पुररं हिरण्मंयीं ब्रह्मा॥११६॥

विवेशांऽपुराजिंता। पराङेत्यंज्यामयी। पराङेत्यंनाशुकी। इह चांमुत्रं चान्वेति। विद्वान्देवासुरानुंभयान्। यत्कुंमारी मुन्द्रयंते। युद्योषिद्यत्पंतिव्रतां। अरिष्टुं यत्किं चं क्रियतें। अग्निस्तदनुंवेधति। अशृतांसः शृंतासुश्च॥११७॥

युज्वानो येऽप्यंयुज्वनंः। स्वंर्यन्तो नापेँक्षन्ते। इन्द्रंमिग्निं चं ये विदुः। सिकंता इव संयन्तिं। रश्मिभिः समुदीरिताः। अस्माल्लोकादंमुष्माच्च। ऋषिभिरदात्पृश्निभिः। अपेत् वीत् वि चं सर्पतातः। येऽत्र स्थ पुंराणा ये च नूतंनाः। अहौभिरद्भिरक्तुभिर्व्यंक्तम्॥११८॥

यमो दंदात्ववसानंमस्मै। नृ मुंणन्तु नृपात्वर्यः। अकृष्टा ये च कृष्टंजाः। कुमारींषु क्नीनींषु। जारिणींषु च ये हिताः। रेतंः पीता आण्डंपीताः। अङ्गरिषु च ये हुताः। उभयांन् पुत्रंपौत्रकान्। युवेऽहं यमराजंगान्। शतमिन्नु शरदंः॥११९॥

अद्ये यद्ब्रह्मं विलुबम्। पितृणां चं यमस्यं च। वरुंणस्याश्विनोर्ग्नः। मुरुतां च विहायंसाम्। कामप्रयवंणं मे अस्तु। स ह्येवास्मिं सुनातंनः। इति नाको ब्रह्मिश्रवों रायो धनम्। पुत्रानापों देवीरिहाऽऽहित॥१२०॥ श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः।

ॐ नमो नारायणाय॥

[२७]

विशींष्णीं गृध्रंशीष्णीं च। अपेतों निर्ऋतिः हंथः। परिबाधः श्वेंतकुक्षम्। निजङ्घः शब्लोदंरम्। स तान् वाच्यायया सह। अग्ने नाशंय सन्दृशंः। ईर्ष्यासूये बुंभुक्षाम्। मन्युं कृत्यां चं दीधिरे। रथेन किःशुकावंता। अग्ने नाशंय सुन्दृशंः॥१२१॥

श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः।

ॐ नमो नारायणाय॥

-[26]

पुर्जन्याय प्रगायत। दिवस्पुत्रायं मीढुषें। स नों यवसंमिच्छतु। इदं वचंः पुर्जन्याय स्वराजें। हृदो अस्त्वन्तंरुन्तद्युंयोत। मयोभूर्वातों विश्वकृष्टयः सन्त्वस्मे। सुपिप्पुला ओषंधीर्देवगोंपाः। यो गर्भमोषंधीनाम्। गवां कृणोत्यर्वताम्। पुर्जन्यः पुरुषीणांम्॥१२२॥

श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः।

ॐ नमो नारायणाय॥

[28]

पुनंर्मामैत्विन्द्रियम्। पुन्रायुः पुनर्भगः। पुनुर्ब्राह्मणमैतु मा। पुनुर्द्रविणमैतु मा। यन्मेऽद्य रेतः पृथिवीमस्कान्। यदोषंधीरप्यसंरद्यदापः। इदं तत्पुनरादंदे। दीर्घायुत्वाय वर्चसे। यन्मे रेतः प्रसिंच्यते। यन्म आजांयते पुनंः। तेनं मामुमृतं कुरु। तेनं सुप्रजसं कुरु॥१२३॥

श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः।

ॐ नमो नारायणाय॥

-[30

अद्भ्यस्तिरोऽधाऽजांयत। तवं वैश्रवृणः संदा। तिरोंऽधेहि सपुत्नान्नंः। ये अपोऽश्नन्तिं केचन। त्वाष्ट्रीं मायां वैंश्रवृणः। रथर्रं सहस्रवन्धुंरम्। पुरुश्चक्रः सहंस्राश्चम्। आस्थायायांहि नो बुलिम्। यस्मैं भूतानिं बुलिमावंहन्ति। धनुं गावो हस्ति हिरंण्युमश्चान्ं॥१२४॥

असांम सुमृतौ युज्ञियंस्य। श्रियुं बिभ्रुतोऽन्नंमुखीं विराजम्ँ। सुद्र्□शने चं क्रौञ्चे चं। मैनागे चं मृहागिरौ। शृतद्वाट्टारंगमुन्ता। सु≚हार्युं नगंरुं तवं। इति मन्त्राःँ। कल्पोंऽत ऊर्ध्वम्। यदि बलि्रु हरेंत्। हिर्ण्यनाभयें वितुदयें कौबेरायायं बंलिः॥१२५॥

सर्वभूताधिपतये नंम इति। अथ बलिৼ हृत्वोपंतिष्ठेत। क्षुत्रं क्षुत्रं वैंश्रवणः। ब्राह्मणां वयुङ् स्मः। नमस्ते अस्तु मा मां हिस्सीः। अस्मात्प्रविश्यान्नंमद्भीति। अथ तमग्निमांदधीत। यस्मिन्नेतत्कर्म प्रंयुञ्जीत। तिरोऽधा भूः। तिरोऽधा भुवंः॥१२६॥

तिरोऽधाः स्वः। तिरोऽधा भूर्भुवः स्वः। सर्वेषां लोकानामाधिपत्यें सीदेति। अथ तमग्निमिन्धीत। यस्मिन्नेतत्कर्म प्रंयुञ्जीत। तिरोऽधा भूः स्वाहाँ। तिरोऽधा भुवः स्वाहाँ। तिरोऽधाः स्वंः स्वाहाँ। तिरोऽधा भूर्भुवः स्वंः स्वाहाँ। यस्मिन्नस्य काले सर्वा आहुतीर्हुतां भवेयुः॥१२७॥

अपि ब्राह्मणंमुखीनाः। तस्मिन्नहः काले प्रंयुञ्जीत। परंः सुप्तजंनाद्वेपि। मास्म प्रमाद्यन्तंमाध्यापयेत्। सर्वार्थाः सिद्धयन्ते। य एवं वेद। क्षुध्यन्निदंमजानताम्। सर्वार्था नं सिद्धयन्ते। यस्ते विघातुंको भ्राता। ममान्तर्हृंदये श्रितः॥१२८॥

तस्मां ड्ममग्रपिण्डं जुहोमि। स मेंऽर्थान्मा विवंधीत्। मिय स्वाहाँ। राजाधिराजायं प्रसह्यसाहिनें। नमों वयं वैंश्रवणायं कुर्महे। स में कामान्कामकामांय मह्यम्ं। कामेश्वरो वैंश्रवणो दंदातु। कुबेरायं वैश्रवणायं। महाराजाय नमः। केतवो अरुंणासश्च। ऋष्यो वातंरशनाः। प्रतिष्ठाः शतधां हि। समाहितासो सहस्रधायंसम्। शिवा नः शन्तंमा भवन्तु। दिव्या आप ओषंधयः। सुमृडीका सरंस्वित। मा ते व्योम सन्दृशि॥१२९॥

्र श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः।

ॐ नमो नारायणाय॥

[38]

संवथ्सरमेतंद्रूतं चरेत्। द्वौं वा मासौ। नियमः संमासेन। तस्मिन्नियमंविशेषाः। त्रिषवणमुदकोंपस्पर्शी। चतुर्थकालपानंभक्तः स्यात्। अहरहर्वा भैक्षंमश्नीयात्। औदुम्बरीभिः सिमद्भिरग्निं परिचरेत्। पुनर्मामैत्त्विन्द्रियमित्येतेनानुंवाकेन। उद्धृतपरिपूताभिरद्भिः कार्यं कुर्वीत॥१३०॥

अंसञ्चयवान्। अग्नये वायवें सूर्याय। ब्रह्मणे प्रंजापतये। चन्द्रमसे नंक्षत्रेभ्यः। ऋतुभ्यः संवंथ्सराय। वरुणायारुणायेति व्रंतहोमाः। प्रवग्यवंदादेशः। अरुणाः कांण्डऋषयः। अरण्येंऽधीयीरन्। भद्रं कर्णेभिरिति द्वें जिपुत्वा॥१३१॥

महानाम्नीभिरुदकः संङ्स्प्रश्यं। तमाचाँयों दुद्यात्। शिवा नः शन्तमेत्योषधीरालुभते। सुमृडीकैति भूमिम्। एवमंपवृगें। धेंनुर्देक्षिणा। कःसं वासंश्च क्षौमम्। अन्यंद्रा शुक्लम्। यंथाशक्ति वा। एवङ्स्वाध्यायंधर्मेण। अरण्येंऽधीयीत। तपस्वी पुण्यो भवति तपस्वी पुण्यो भवति॥१३२॥

श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः।

ॐ नमो नारायणाय॥

[35]

भुद्रं कर्णेभिः शृणुयामं देवाः। भुद्रं पंश्येमाक्षभिर्यजंत्राः। स्थिरैरङ्गैंस्तुष्टुवा॰संस्तुनूभिः। व्यशेम देवितं यदायुः। स्वस्ति न इन्द्रों वृद्धश्रंवाः। स्वस्ति नंः पूषा विश्ववेदाः। स्वस्ति नस्ताक्ष्यों अरिष्टनेमिः। स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु॥

॥ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

॥ नवग्रहसूक्तम्॥

आ सत्येन रजंसा वर्तमानो निवेशयंन्नमृतं मर्त्यं च। हिर्ण्ययेन सिवता रथेनाऽदेवो यांति भुवंना विपश्यन्। अग्निं दूतं वृंणीमहे होतांरं विश्ववेंदसम्। अस्य यज्ञस्यं सुक्रतुम्॥ येषामीशें पशुपतिंः पशूनां चतुंष्पदामुत चं द्विपदांम्। निष्क्रींतोऽयं यज्ञियं भागमेंतु रायस्पोषा यजंमानस्य सन्तु॥

अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय आदित्याय नम□॥१॥

अग्निर्मूर्धा दिवः कुकुत्पतिः पृथिव्या अयम्। अपाः रेताः सि जिन्वति। स्योना पृथिवि भवांऽनृक्षुरा निवेशंनी। यच्छांनुः शर्मे सप्रथाः। क्षेत्रंस्य पतिंना वयः हिते नेंव जयामसि। गामश्वं पोषयित्न्वा स नों मृडातीदृशें॥ अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय अङ्गारकाय नम□॥२॥

प्र वंः शुक्रायं भानवें भरध्वः हृव्यं मृतिं चाग्नये सुपूंतम्॥ यो दैव्यांनि मानुंषा जुनूङ्ष्यन्तर्विश्वांनि विद्यना जिगांति॥ इन्द्राणीमासु नारिषु सुपत्नींमहमंश्रवम्। न ह्यंस्या अपुरं चन जुरसा मरंते पतिंः॥ इन्द्रं वो विश्वतस्परि हवांमहे जनेंभ्यः। अस्माकंमस्तु केवंलः॥

अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय शुक्राय॒ नम□॥३॥

आप्यांयस्व समेंतु ते विश्वतः सोम् वृष्णियम्। भवा वाजंस्य सङ्ग्रथे॥ अफ्सु मे सोमों अब्रवीद्न्तर्विश्वांनि भेषजा। अग्निं चं विश्वशंम्भुवमापंश्च विश्वभेषजीः। गौरी मिंमाय सलिलानि तक्षंती। एकंपदी द्विपदी सा चतुंष्पदी। अष्टापंदी नवंपदी बभूवुषीं। सहस्रांक्षरा परमे व्योंमन्।

अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय सोमायु नम□॥४॥

उद्बंध्यस्वाग्ने प्रतिजागृह्येनमिष्टापूर्ते सःस्ंजेथामयं चं। पुनंः कृण्वङ्स्त्वां पितरं युवांनम्नवाताः सीत्विय तन्तुंमेतम्॥ इदं विष्णुर्विचंक्रमे त्रेधा निदंधे पदम्। समूंढमस्यपाः सुरे॥ विष्णों र्राटंमिस विष्णोः पृष्ठमंसि विष्णोः श्नप्त्रेंस्थो विष्णोः स्यूरंसि विष्णों ध्रुवमंसि वैष्णवमंसि विष्णंवे त्वा।

अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय बुधाय॒ नम□॥५॥

बृहंस्पते अतियद्यों अर्हािद्वमिद्वभाति क्रतुंमज्जनेषु। यद्दीदयच्छवंसर्तप्रजात तद्स्मासु द्रविंणं धेहि चित्रम्॥ इन्द्रंमरुत्व इह पांहि सोमं यथां शार्याते अपिंबः सुतस्यं। तव प्रणीती तवं शूर्शर्मन्नाविंवासन्ति क्वयंः सुयज्ञाः॥ ब्रह्मंजज्ञानं प्रंथमं पुरस्ताद्विसींमृतः सुरुचों वेन आंवः। सबुध्नियां उपमा अंस्य विष्ठाः सृतश्च

योनिमसंतश्च विवं:॥

अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय बृहस्पतये॒ नम□॥६॥

शं नों देवीर्शिष्टंय आपों भवन्तु पीतयें। शंयोर्शिस्रंवन्तु नः॥ प्रजांपते न त्वदेतान्यन्यो विश्वां जातानि परिता बंभूव। यत्कांमास्ते जुहुमस्तन्नों अस्तु वयङ् स्यांम् पतंयो रयीणाम्। इमं यंमप्रस्तरमाहि सीदाऽङ्गिरोभिः पितृभिः संविदानः। आत्वा मन्त्राः कविश्सता वंहन्त्वेना रांजन् हृविषां मादयस्व॥

अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय शनैश्वराय नम□॥७॥

कयां नश्चित्र आभुंवदूती सदावृंधः सखाँ। कया शचिष्ठया वृता। आऽयङ्गौः पृश्निरक्रमीदसंनन्मातरं पुनंः। पितरं च प्रयन्थ्सुवंः। यत्तें देवी निर्ऋतिराबुबन्ध दामं ग्रीवास्वंविचर्त्यम्। इदं ते तिद्वष्याम्यायुंषो न मध्यादथांजीवः पितुमंद्धि प्रमुंक्तः॥

अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय राहवे नम ।।।८।।

केतुं कृण्वन्नंकेतवे पेशों मर्या अपेशसें। समुषद्भिरजायथाः॥ ब्रह्मा देवानां पद्वीः कंवी॒नामृषि्विप्रांणां मिहृषो मृगाणांम्। श्येनो गृध्रांणा॒≝् स्विधितिर्वनांना॒≝ सोमंः प्वित्रमत्येति रेभन्ं। (ऋक्) सिचेत्र चित्रं चितयन्ं तमसमे चित्रंक्षत्र चित्रतंमं वयोधाम्। चन्द्रं र्यिं पुंठ्वीरं बृहन्तं चन्द्रंचन्द्राभिर्गृणते युंवस्व॥ अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सिहताय केतवे नम□॥९॥

> ॥ॐ आदित्यादि नवग्रहदेवंताभ्यो नमो नमंः॥ ॥ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

॥ प्रार्थना ॥

भानो भास्कर मार्तण्ड चण्डरश्मे दिवाकर। आयुरारोग्यमैश्वर्यं श्रियं पुत्रांश्च देहि मे॥ धृतपद्मद्वयं भानुं तेजोमण्डलमध्यगम्। सर्वाधिव्याधिशमनं छायाश्लिष्टतनुं भजे॥ सौरमण्डलमध्यस्थं साम्बं संसारभेषजम्। नीलग्रीवं विरूपाक्षं नमामि शिवमव्ययम्॥

अनेन पूजनेन सपरिवार-भगवान्-सूर्यः प्रीयताम्।

समर्पयामि॥

नारायणायेति

ॐ तत्सद्ब्रह्मार्पणमस्तु।

॥ आदित्यहृदयम्॥

ततो युद्धपरिश्रान्तं समरे चिन्तया स्थितम्। रावणं चाग्रतो दृष्ट्वा युद्धाय समुपस्थितम्॥१॥ दैवतैश्च समागम्य द्रष्टुमभ्यागतो रणम्। उपागम्याब्रवीद्रामम् अगस्त्यो भगवान् ऋषिः॥२॥ राम राम महाबाहो शृणु गृह्यं सनातनम्। येन सर्वानरीन् वत्स समरे विजयिष्यसि॥३॥ आदित्यहृदयं पुण्यं सर्वशत्रुविनाशनम्। जयावहं जपेन्नित्यम् अक्षय्यं परमं शिवम्॥४॥

सर्वमङ्गलमाङ्गल्यं सर्वपापप्रणाशनम्। चिन्ताशोकप्रशमनम् आयुर्वर्धनमुत्तमम्॥५॥ रश्मिमन्तं समुद्यन्तं देवासुरनमस्कृतम्। पूजयस्व विवस्वन्तं भास्करं भुवनेश्वरम्॥६॥ सर्वदेवात्मको ह्येष तेजस्वी रश्मिभावनः। एष देवासुरगणान् लोकान् पाति गभस्तिभिः॥७॥ एष ब्रह्मा च विष्णुश्च शिवः स्कन्दः प्रजापतिः। महेन्द्रो धनदः कालो यमः सोमो ह्यपां पतिः॥८॥ पितरो वसवः साध्या ह्यश्विनौ मरुतो मनुः। वायुर्विह्नः प्रजाप्राण ऋतुकर्ता प्रभाकरः॥९॥ आदित्यः सविता सूर्यः खगः पूषा गभस्तिमान्। भानुर्विश्वरेता दिवाकर:॥१०॥ सुवर्णसद्शो हरिदश्वः सहस्रार्चिः सप्तसप्तिर्मरीचिमान्। तिमिरोन्मथनः शम्भुस्त्वष्टा मार्तण्ड अंशुमान्॥११॥ हिरण्यगर्भः शिशिरस्तपनो भास्करो रवि:। अग्निगर्भोऽदितेः पुत्रः शङ्खः शिशिरनाशनः॥१२॥ व्योमनाथस्तमोभेदी ऋग्यजुस्सामपारगः। घनवृष्टिरपां मित्रो विन्ध्यवीथीप्लवङ्गमः॥१३॥ आतपी मण्डली मृत्युः पिङ्गलः सर्वतापनः। कविर्विश्वो महातेजा रक्तः सर्वभवोद्भवः॥१४॥ नक्षत्रग्रहताराणाम् अधिपो विश्वभावनः। तेजसामपि तेजस्वी द्वादशात्मन् नमोऽस्तु ते॥१५॥

नमः पूर्वाय गिरये पश्चिमायाद्रये नमः। ज्योतिर्गणानां पतये दिनाधिपतये नमः॥१६॥

जयाय जयभद्राय हर्यश्वाय नमो नमः। नमो नमः सहस्रांशो आदित्याय नमो नमः॥१७॥ नम उग्राय वीराय सारङ्गाय नमो नमः। नमः पद्मप्रबोधाय मार्तण्डाय नमो नमः॥१८॥ ब्रह्मेशानाच्यतेशाय सूर्यायादित्यवर्चसे। भास्वते सर्वभक्षाय रौद्राय वपुषे नमः॥१९॥ तमोघ्नाय हिमघ्नाय शत्रुघ्नायामितात्मने। कृतघ्नघ्नाय देवाय ज्योतिषां पतये नमः॥२०॥ तप्तचामीकराभाय वह्नये विश्वकर्मणे। नमस्तमोऽभिनिघ्नाय रुचये लोकसाक्षिणे॥२१॥ नाशयत्येष वै भूतं तदेव सुजति प्रभुः। पायत्येष तपत्येष वर्षत्येष गभस्तिभि:॥२२॥ एष सुप्तेषु जागर्ति भूतेषु परिनिष्ठितः। एष एवाग्निहोत्रं च फलं चैवाग्निहोत्रिणाम्॥२३॥ वेदाश्च क्रतवश्चैव क्रतुनां फलमेव च। यानि कृत्यानि लोकेषु सर्व एष रविः प्रभुः॥२४॥ एनमापत्सु कृच्छ्रेषु कान्तारेषु भयेषु च। कीर्तयन् पुरुषः कश्चिन्नावसीदति राघव॥२५॥ पूजयस्वैनमेकाग्रो देवदेवं जगत्पतिम्। एतत् त्रिगुणितं जप्त्वा युद्धेषु विजयिष्यसि॥२६॥ अस्मिन् क्षणे महाबाहो रावणं त्वं वधिष्यसि। एवमुक्त्वा तदाऽगस्त्यो जगाम च यथाऽऽगतम्॥२७॥ एतच्छूत्वा महातेजा नष्टशोकोऽभवत्तदा। धारयामास सुप्रीतो राघवः प्रयतात्मवान्॥२८॥ आदित्यं प्रेक्ष्य जप्त्वा तु परं हर्षमवाप्तवान्। त्रिराचम्य शुचिर्भूत्वा धनुरादाय वीर्यवान्॥२९॥

रावणं प्रेक्ष्य हृष्टात्मा युद्धाय समुपागमत्। सर्वयत्नेन महता वधे तस्य धृतोऽभवत्॥३०॥

अथ रविरवदन्निरीक्ष्य रामं मुदितमनाः परमं प्रहृष्यमाणः। निशिचरपतिसङ्क्षयं विदित्वा सुरगणमध्यगतो वचस्त्वरेति॥३१॥

॥इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकाण्डे आदित्यहृदयं नाम सप्तोत्तरशततमः सर्गः॥

॥ द्वादशार्यासूर्यस्तुतिः॥

उद्यन्नद्य विवस्वानारोहन्नुत्तरां दिवं देवः। हृद्रोगं मम सूर्यो हरिमाणं चाऽऽशु नाशयतु॥१॥ निमिषार्धेनैकेन द्वे च शते द्वे सहस्रे द्वे। क्रममाण योजनानां नमोऽस्तु ते नलिननाथाय॥२॥ कर्म-ज्ञान-ख-दशकं मनश्च जीव इति विश्व-सर्गाय। द्वादशधा यो विचरति स द्वादश-मूर्तिरस्तु मोदाय॥३॥ त्वं हि यजुर्ऋक् साम त्वमागमस्त्वं वषट्कारः। त्वं विश्वं त्वं हंसस्त्वं भानो परमहंसश्च॥४॥ शिवरूपाज्ज्ञानमहं त्वत्तो मुक्तिं जनार्दनाकारात्। शिखिरूपादैश्वर्यं त्वत्तश्चारोग्यमिच्छामि॥५॥ त्वचि दोषा दृशि दोषा हृदि दोषा येऽखिलेन्द्रियज-दोषाः। हतदोष: किञ्चिद्रोषाग्निना तान् पूषा दहतु॥६॥ धर्मार्थ-काम-मोक्ष-प्रतिरोधानुग्र-ताप-वेग-करान् बन्दी-कृतेन्द्रिय-गणान् गदान् विखण्डयतु चण्डांशुः॥७॥ येन विनेदं तिमिरं जगदेत्य ग्रसित चरमचरमखिलम्। धतबोधं तं नलिनीभर्तारं हर्तारमापदामीडे॥८॥ यस्य सहस्राभीशोरभीशु-लेशो हिमांशु-बिम्बगतः। भासयति नक्तमखिलं भेदयत् विपद-गणानरुणः॥९॥

तिमिरमिव नेत्र-तिमिरं पटलिमवाशेष-रोग-पटलं नः। काशिमवाधि-निकायं कालिपता रोगयुक्ततां हरतात्॥१०॥ वाताश्मरी-गदार्शस्त्वग्-दोष-महोदर-प्रमेहांश्च। ग्रहणी-भगन्दराख्या महतीस्त्वं मे रुजो हंसि॥११॥ त्वं माता त्वं शरणं त्वं धाता त्वं धनं त्वमाचार्यः। त्वं त्राता त्वं हर्ता विपदामर्क प्रसीद मम भानो॥१२॥ इत्यार्या-द्वादशकं साम्बस्य पुरो नभःस्थलात् पतितम्। पठतां भाग्य-समृद्धिः समस्त-रोग-क्षयश्च स्यात्॥१३॥ ॥इति श्री-द्वादशार्यासूर्यस्तुतिः सम्पूर्णा॥

Begins generated on September 7, 2024

Downloaded from http://stotrasamhita.github.io StotraSamhita Credits